CHATHAM, ONTARIO, OCTOBER 1, 1953
4TH YEAR OF PUBLICATION NO. 72

CALVINIST-CONTACT

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE

Saskatoon, Sask.

Een kijkje op Saskatoon, Sask., waar de Chr. Ref. Church haar eerste predikant heeft ontvangen. Rev. G. J. VanderZiel, die de laatste jaren als predikant de gemeente van Chatham diende, heeft thans zijn werkzaamheden aldaar aanvaard.

CALVINIST-CONTACT

Holland-Canadian Magazine

Issued the 1st and the 15th of each month, under the auspices of the Christian Reformed Immigration Societies in Canada.

Publication Committee

Rev. A. Persenaire............President
Mr. J. Vander Vliet............Secretary
Rev. P. De Koekkoek............
Rev. J. Hanenburg............
Rev. J. Rubingh............
Mr. J. Van Staalduinen............
Mr. H. A. Wierenga............
Editor-in-Chief, Rev. John Gritter,
148 Wharncliffe Rd. N., London, Ont.
Business Manager, John Vellinga,
Box 234, Chatham, Ontario

Departments and Editors

Van het Kerkelijk Erf, Rev. P. De Koekkoek
Immigration............Mr. J. Vander Vliet
Fieldmen's Corner............Mr. J. Vellinga
Voor de Vrouwen............Mrs. C. Witt
Young People's Page, ...Writers alternated from time to time
Children's Page............Mrs. J. Hanenburg
As One Preacher Sees It....Rev. J. K. van Baalen
Landbouw............Mr. Ir. J. Bakker

Contents:

All matters for publication should be sent to the office of the Editor-in-Chief, Box 234, Chatham, Ontario.

Subscriptions and Advertising:

Send all subscriptions, renewals, and advertising to the office of the Business Manager Box 234, Chatham, Ontario. Subscriptions $3.00 a year in advance.

Printers:

The Mercury Press, Chatham, Ontario.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Editorials

DOOR JOHN GRITTER

Ouderlingen Conferenties

Reeds vroeg in de ontwikkeling van onze groepen werd de behoefte gevoeld aan conferenties van ouderlingen. Daar waren veel problemen waarover men graag eens wilde spreken, en velen hadden weinig of geen ervaring in het ambt. Men voelde zo, dat men elkanders steun nodig had, althans velen gevoelden dat.

Men vergaderde eens in het voorjaar, eens in het najaar. De laatste samenkomst was in April jl. Een kort verslag daarvan is te vinden in ons nummer van 15 Mei. Aan het einde van de vergadering werd overeengekomen dat we voortaan op verschillende plaatsen moesten vergaderen. Om de zaak aan het lopen te houden werd goedgevonden, dat de kerkeraden van onze kerken in Trenton, Toronto, Hamilton en Strathroy de eerste vergaderingen zouden samenroepen. Zouden die kerkeraden hiervan nota willen nemen en dit beschouwen als een quasie aanstelling om hiervan werk te maken? Dan liefst maar niet te lang uitstellen.

Met het oog daarop hebben we dan wel enkele wenken, ten dele gegroeid uit de ervaring van de laatste jaren, die men ons ten goede houde.

We menen, dat het wenselijk is minstens drie of vier maal in een jaar te vergaderen. Anders zijn de tussenpozen zo lang en bereikt men zo weinig. In de zomer is het moeilijk samen te komen, maar in de winter moet dat toch wel drie a vier maal kunnen.

Overdag te vergaderen heeft ook in de winter voor velen nog zijn moeilijkheden. We geloven dat men meer succes zal hebben met conferenties in de avond. Als men dan om half acht kan beginnen en doorgaan tot tien uur, is er ook wel tijd om het de moeite waard te maken. En met vier conferenties, waardoor de afstanden die men heeft te komen aanmerkelijk inkrimpen, moet dat ook wel kunnen.

Wie zal men uitnodigen? Natuurlijk al de ouderlingen van al de gemeenten. En laten dan de reiskosten mar betaald worden uit de kerkelijke kas: de kerk trekt er tenslotte ook profijt van, en ouderlingen moeten vaak al zoveel voor hun ambtelijk werk opofferen, dat dit hun heus wel gegund mag worden. Oud-ouderlingen en ex-ouderlingen werden op onze vorige conferenties ook uitgenodigd. Daar is ook wel iets voor te zeggen. Zullen de diakenen ook gevraagd worden? Het is eigenlijk een ouderlingen conferentie. Maar de diakenen hebben het onderricht en de bezieling, in zulke vergaderingen ontvangen, niet minder nodig dan de ouderlingen. Nu aanstonds ook een aparte diakenen conferentie instellen heeft zijn bezwaren: dat betekent dan ook al weer meer reizen en reiskosten. Zouden beide gevraagd worden dan kon men vanuit veel plaatsen toch evengoed met e e n auto toe. In verreweg de meeste van onze kerkeraden vergaderen ouderlingen en diakenen nog steeds samen. Ze delen allen in de problemen die voorkomen. Waarom ook niet samen confereren? Dat lijkt ons voorlopig nog het beste toe. Men zou dan zolang de naam ook kunnen veranderen en spreken van „Consistorial Conference" of „Kerkeraadsconferentie". Dat zou dan ook het aantal tegenwoordigen belangrijk uitbreiden en het gevoel van saamhorigheid temeer bevorderen.

Wat leiding betreft neemt de roepende kerkeraad uiteraard op de eerste vergadering de leiding totdat een bestuur gekozen is.

Wat moet er op het agendum?

Allereerst, menen we, bespreking van de Kerkorde. Dat is de Kerkorde van de Christian Reformed Church. Evenals de Kerkorde, waaraan men in Nederland gewoon was, is die opgebouwd op de oude Orde van Dort. Maar in de loop des tijds zijn er toch ook wijzigingen aangebracht. Zo is er toch enig verschil. En het spreekt vanzelf, dat we ons toeleggen op de kennis van de Kerkorde die hier aan ons ambtelijk leven richting geeft.

Wat de inleidingen betreft kan men verschillende methoden volgen. De voor de hand liggende methode is dat telkens iemand anders gevraagd wordt een deel van de K.O. in te leiden. Op sommige plaatsen draagt men dat geregeld op aan dezelfde persoon, die zich dan geleidelijk in dat onderwerp meer en meer in werkt en tenslotte een soort expert wordt. Zo krijgt men dan eenheid in de behandeling. Bij de eerste methode zijn er dan onderscheidene mannen die gelegenheid ontvangen en min of meer gedwongen worden zich hier in te werken. Welke weg men zal en wil volgen hangt af van het beschikbare talent.

Zeker moet er ook een vrij onderwerp zijn, liefst over een onderwerp dat direct in verband staat met het ambtelijke werk.

Welke taal men zal gebruiken hangt ook al weer van omstandigheden af. In de eerste conferenties werd goed gevonden een van de inleidingen in het Engels te houden. Dat was wel idealistisch gezien, maar toch ietwat voorbarig en niet geheel practisch. Het resultaat was dat de besprekingen toch geheel in het Nederlands waren en dat zelfs de inleidingen die in het Engels moesten zijn toch grotendeels in het Nederlands overgingen, omdat men gevoelde, dat het gehoor het Engels niet voldoende kon volgen. We zullen daarin ons moeten laten leiden door omstandigheden.

Zal men ook de predikanten uitnodigen? Het is eigenlijk een ouderlingen conferentie of kerkeradenconferentie. Nu zijn predikanten ook ouderlingen, ook regerende ouderlingen, maar die toch grotendeels werkzaam zijn als lerende ouderlingen. Eigenlijk horen ze daar niet thuis. Op de eerste conferenties werden ze met nadruk uitgenodigd, ook al omdat men toch graag een behoorlijke groep bij elkaar wou hebben, en ook wel omdat men misschien van de dominees ook nog wel wat kon leren. Misschien kon het geen kwaad op diezelfde voet eerst voort te gaan. We hebben ook niet gemerkt dat de tegenwoordigheid van predikanten andere ouderlingen tegenhield van deel te nemen in de bespreking. Toch, op de duur zal het beter zijn dat de predikanten zich onttrekken. Wil men een of twee ervan verzoeken als adviseurs aanwezig te zijn, goed en wel, maar de dominees moeten niet de overhand krijgen.

Geve God ons meer en meer wakkere ouderlingen en levendige, leerzame conferenties.

Willen de kerkeraden nu deze zaak maar aanpakken?

Thanksgiving Day

It seems almost impossible to realize it, with the summer just behind us, but the annual day of thanksgiving to God for the blessings given in nature is again at hand. Monday, October 12, will be the day. To us, who were used to having it late in November, it still seems a bit early, but that is the day.

How much we have to be thankful for! Abundant crops have again been produced. True, there have been setbacks here and there, as could be expected in a world under the curse of sin, but on the whole we have received much, very much. And when we look at other countries, where people live on one meal a day and never have enough, we are rich. And we do not deserve any of it. And when we look at all the sin in the world, we marvel that God still gives so much.. How thankful we ought to be!

Surely it is fitting that we should set aside one day in a whole year to bring our thanks to God in a special way. How wonderful to live in a country where that is still the custom!

Let us then make a day for the Lord. Of course, we shall have our services, not only on the Sunday before but also on the day itself. Let our praises ascend to God. Let our hearts and minds and lips be full of gratitude to Him. Let our offerings be abundant and sincere. Let that also be part of our witness before the world.

Oh, let us give thanks unto Jehovah, for He is good, for His lovingkindness endureth forever!

For Our Young People

On the Young People's Page in this issue you will find a report of the recent meeting of the Young Women's Federation in Denver. Anne Mulder was the lone but alert representative from Central Ontario. Read her report: it will show you that our young women in the U.S. are alive and active.

Soon we shall hear from the boys too, about their convention.

We hope and trust that you are reading the articles which appear in our paper especially for you. Are you benefitting by them? They are written by men of God who have your welfare close to their hearts.

We ought to hear more from you. What are you doing? What are your groups doing? Let us hear from you. Some time ago a group asked for a regular page in C.-C.; now we don't even hear of them anymore. Remember, young people, that our page is wide open to you.

Are you using the Young Calvinist? There is a special page in it for you. It has some very fine material. You ought to be using it.

Is there a library in your church? If not, why not start one? Try to provide some good reading for young and old. That will be a real service.

In several places beginnings have been made in providing recreation for our young folk, for instance on Saturday night. That looks like a fine idea. Do you have it? Some call it "instuif". Soon you will want an English name. Something like "recreation hour" sounds good to us: it is clear and short. Most important is to provide the right things for young people to do on Saturday night.

Do our young people read our paper? Parents, do you see to it that they know about it? It is hard to make a horse drink but you can at least lead him to the water and show him how good it is by drinking of it yourself.

The Bible says: In the place of the fathers shall be the sons. Will that be true among us?

Het Immigratie Comite

door J. VanderVliet

Ingevolge het besluit van de laatst gehouden Synode hebben 3 classes in Canada de opdracht ontvangen een afgevaardigde te benoemen voor een jaar naar het Comite, dat sinds 1946 de belangen van de immigratie heeft behartigd. Het zijn classis Chatham, classis Hamilton en classis Minnesota North, waartoe o.a. de kerken in Fort William, Ont., en Emo, Ont., behoren. Van de eerste twee zijn de namen reeds bekend, n.l. Rev. J. Gritter van London, Ont., en Rev. A. Persenaire van Hamilton, Ont. Van de derde classis werd nog geen bericht ontvangen.

Het volledige Comite zal nu D.V. in Winnipeg vergaderen van 14 tot 16 October. Deze datum is gekozen omdat dan ook de heer T. Cnossen in Winnipeg hoopt te zijn, op zijn terugreis van Australie naar Nederland.

Iedere vergadering van het Comite is belangrijk, omdat daar de opdracht van de Synode wordt uitgevoerd, n.l. het vinden van de juiste methode om geloofsgenoten uit Nederland op te vangen.

Ook deze vergadering is geen uitzondering op de regel, vooral niet nu nader contact kan worden gemaakt met de zustervereniging in Holland door middel van de heer Cnossen en omdat de gang van zaken van het lopende jaar bezinning vereist. Wij hebben n.l. enkele vragen op het hart waarom het dit jaar ging zoals het ging, vragen die alleen beantwoord kunnen worden in Ottawa en in Den Haag, maar voornamelijk in Den Haag, vragen waarop wij in Winnipeg vermoedelijk niet het bevredigende antwoord zullen ontvangen, maar die niettemin behoren gesteld te worden, omdat zij het aantal immigranten betreffen en de wijze waarop hun aanvragen voor emigratie in Nederland werden behandeld of niet behandeld.

Speciale aandacht zal voorts worden geschonken aan de nieuwe gebieden in Canada, waar nu door ons Comite door middel van fieldmen wordt gewerkt, n.l. de Provincie Quebec en de drie zee provincien: Nova Scotia, Prince Edward Island en New Brunswick.

Alle stukken bestemd voor de behandeling op de vergadering van 14 October,, dienen gezonden te worden aan de Secretaris, de heer J. VanderVliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont., voor de 7de October.

VOOR DE VROUWEN

door Mrs. C. Witt

Zending onder de Joden

De Christian Reformed Church doet veel zendingswerk. Daar heb ik iets van verteld. Vooral in de laatste jaren wordt het werk in verschillende velden uitgebreid. Dat is een goed teken. Want er is nog veel te doen voor dat alle heidenen gehoord hebben de goede tijding van verlossing in Jezus' bloed.

De Joden zijn ook voorwerpen van Zendingswerk. Als volk zijn de Joden afgedwaald van de levende God, die in de Bijbel geopenbaard is, want ze hebben de Zoon van God verworpen. Hun ongeloof en ongewilligheid om Jezus als Messias te erkennen is een grote zonde, die niet ongestraft blijft. Toen de Farizeen en Schriftgeleerden het luidkeels uitriepen: „Kruisigt Hem, kruisigt Hem, — Zijn bloed kome over ons en onze kinderen", beseften ze niet welk een vreselijke vervloeking ze over zichzelf uitriepen.

Voor de laatste oorlog waren er 15 millioen nakomelingen van Abraham maar vandaag zijn er geen 14 millioen meer te vinden. Hoe vreselijk zij gemarteld en mishandeld werden, weet iedere Hollander. Degenen die hen zo behandeld hebben zullen ook niet zonder straf vrij komen, hetzij in dit leven of in het toekomende.

De Joden zijn altijd van veel betekenis geweest in de wereld. Ze zijn vaak van de grootste leidslieden geweest op nationaal en internationaal terrein. Dat is nog zo. Ook op godsdienstig gebied zijn ze machtig. Vele grote leiders van het verleden, beginnende met de Apostelen, tot op de huidige dag, zijn afkomstig uit het Joodse volk. Bekeerde Joden zijn vaak zeer actief in het brengen van het Evangelie aan hun stamgenoten. De meeste Joden hebben grote talenten en de Here gebruikt dezulken, nadat ze Hem als hun eigen Zaligmaker hebben aangenomen, om Zijn Koninkrijk te doen komen.

In de Chr. Ref. Church is de Joden Zending van latere datum dan die onder de Indianen. De kerk was eerst zwak en klein en het was niet te verwachten dat we op meer dan e e n zendingsveld zouden werken. Toch begon men in 1892 gelden te verzamelen voor Zendingswerk onder Israel. Eerst gebruikte men het geld om het werk van anderen te steunen — vooral de Chicago Hebrew Mission. Toch gevoelde men altijd dat een eigen werk onder de Joden meer invloedrijk zou zijn.

Belangstelling werd vooral gewekt door een zekere Ds. J. I. Fles, een onzer predikanten, die zelf een Israeliet was. Hij pleitte niet tevergeefs. In 1913 werd het verlangen van velen vervuld toen wij de Paterson Hebrew Mission overnamen van een groep die dat werk een paar jaar eerder begonnen was. In Paterson, New Yersey, is een zeer grote bevolking Joden. Daar werkt men met zegen. De mensen worden in hun woningen opgezocht en er worden vergaderingen van verschillende soorten gehouden. Medisch werk wordt ook gedaan en de dokter en nurses helpen niet alleen om lichamelijke ziekte te genezen maar trachten ook de patienten in kennis te stellen met de Messias, die rust brengt aan de ziel.

In Chicago is er in 1919 werk begonnen onder de Joden. Het oude kerkgebouw van de eerste gemeente in Chicago werd eerst gebruikt. Nu is er een flink en doelmatig gebouw, bekend als Nathanael Institute. Mr. Albert Huisjen is daar al over 30 jaar zendeling. Hij heeft enige helpers, vanzelf, en er is wel vrucht op zijn werk. Het is zo erg moeilijk voor de Joden om Jezus te erkennen als de Christus, de lang verwachte. Vele Joden zijn geheel ongelovig, ze doen totaal niets meer aan de godsdienst. Die Joden die nog orthodox zijn, zijn verknocht aan de traditie. Om dat vaarwel te zeggen houdt in, dat de band die hen aan de familie bindt geheel gebroken wordt. Echte Joden beschouwen een bekeerd persoon als gestorven te zijn en houden zelfs een begrafenis van zo iemand. Daarom is het dat zij, die het licht beginnen te zien en beginnen te geloven dat Jezus wel hun Messias is — toch veelal niet durven belijden voor de mensen wat ze diep in het hart toch als de waarheid weten te zijn. Met getrouwheid wordt toch gearbeid en het is duidelijk dat er wel zegen op de arbeid is.

Mr. Huisjen, die zo lang gewerkt heeft in Chicago, pleit voor een nieuw soort werk onder de Joden. Hij noemt het „Church - Community - Jewish - Evangelism". Hij wil dat iedere gemeente in haar eigen omgeving zendingswerk zal verrichten onder de Joden in hun buurt. Vooral in de grote steden waar vele Joden wonen zou dat mogelijk zijn. Hij heeft goede plannen. Begin met Christelijke lectuur in de woningen te plaatsen. Mr. Huisjen is zelf redacteur van een fijn pamphlet voor dit doel bestemd, „The Shepherd's Voice". Dit blaadje wordt nu gestuurd naar 3.500 Joodse gezinnen in de United States en Canada. Vrijwilligers moeten het verspreiden van zulke lectuur opvolgen met persoonlijke bezoeken en werk. Vriendelijk contact is het beste — want als Joden weten dat ze met Christelijke Zendelingen spreken, zijn ze natuurlijk op hun hoede en komen met argumenten. Het plaatsen van een Bijbel in een gezin is van uiterst belang, want GodsWoord heeft grote kracht, en het begin van de bekering van meer dan een Jood is geweest het lezen van de Bijbel.

In Januari 1952 nam Dr. Wm. Yonker, na 26 jaar gearbeid te hebben als dokter, zijn afscheid van Nathanael Institute. Het werd tijd dat hij rustte van zijn arbeid. Toen zijn patienten het hoorden waren ze met droefheid vervuld. Tranen kwamen hun in de ogen, want ze getuigden, dat hij zo goed voor hen was geweest. Toch gunden ze hem de rust — hij had zo hard gewerkt.

De patienten dachten ze moesten hem een gezellige avond geven als vaarwel. Ongeveer 150 Joodse mannen, vrouwen en kinderen waren met Dr. Yonker en de andere werkers van Nathanael Institute bijeen op 25 October 1951. De kinderen, die geregeld op de Bijbelklassen kwamen hadden een programma opgemaakt. De vrouwen zongen ook. Een der dames gaf Dr. Yonker een geschenk en de patienten gaven hem een cheque. Verscheidene der patienten gaven uiting aan hun waardering voor hetgeen Dr. Yonker voor hen had gedaan, en dankten God daarvoor. Ze wisten dat hij Jezus lief had en als Gods Zoon, de Messias, erkende. Ze hoorden altijd van Hem als ze bij hem kwamen. De opvolger van Dr. Yonker is Dr. E. van Reken. De zendeling is Rev. John R. Rozendal. Moge de Here ook ons getrouw doen zijn in ons contact met Joden in de plaats onzer inwoning.

Een Canadese Kerkbode?

door J. VanderVliet

Er gaan geruchten, dat er plannen in voorbereiding zijn voor het uitgeven van een Kerkbode van de Christian Reformed Church in Canada. Een of meer personen zouden een verzoek hebben ontvangen om als redacteur op te treden. Het blad zou worden uitgegeven in Hamilton, Ont.

Ik kan mij voorstellen, dat er mensen in onze kringen zijn, die zullen zeggen: „Dat is nu juist wat wij nodig hebben." Met dezen wens ik van mening te verschillen en te zeggen: „Dat is nu juist wat wij **niet** nodig hebben". De reden hiervoor ligt voor het grijpen voor iedereen, die het volgende bedenken wil:

Er zijn in Canada reeds twee kerkbladen van de Christian Reformed Church: "The Banner", in het Engels en „De Wachter" in het Hollands. Het is mogelijk, dat er personen zijn, die beweren dat „De Wachter" niet genoeg aandacht besteedt aan de ontwikkeling van de kerk in Canada en haar problemen. Heeft men dit al eens besproken met de redacteur van dat blad? Zo niet, dan moest dit toch eerst gedaan worden voor men iets nieuws begint. Er is m.i. geen enkele reden waarom onze schrijvers wel voor een nieuw blad maar niet voor „De Wachter" zouden willen schrijven.

Het grootste bezwaar ligt echter niet in het feit, dat deze nabootsing in-het-klein van het veelvuldige kerkbodesysteem in Nederland door sommigen van ons als een onnodige duplicatie wordt gezien, maar in geheel iets anders. Het is een begin van de verstoring van de eenheid die behoort te bestaan tussen de kerken in de Verenigde Staten en die in Canada. Het is geen grootse geste ten opzichte van de kerken aan de overzijde van de grens, die zo onnoemelijk veel voor ons hebben gedaan en dagelijks nog doen. Het is de aanvang van afscheiding, de splijtzwam, die, door geimporteerde methoden te volgen, vermoedelijk meer ten doel zal hebben verschillen te accentueren dan te verenigen. Indien niet, waarom wordt dan niet het bestaande kerkblad gebruikt als voertuig van de ideeen?

Laat ons daarom voorzichtig zijn met ondernemingen als deze, die blijkbaar meer op zakelijke overwegingen dan op beginselen berusten en die reeds in betrekkelijk korte tijd grote schade kunnen aanrichten.

Dankdag

De laatste wagen is van 't land gewankeld.
Het jonge volk zat lachend bovenop,
Ogen en haar van late zon doorsprankeld,
Schuddend en schokkend ging 't het hoog (heem op.

Wij mochten samen weer de akker bouwen:
Gij, Heer des hemels, en ik, de man van de (aard.
Wij minden hecht de lachende landouwen;
Wij hebben hun noch lust noch last ge- (spaard.

Ik dreef het volk, Gij waart mijn harde (drijver.
De handen klampten schurend aan 't gerei.
Na korte slaap vierden wij lange ijver,
En Zondags rustten wij zo zalig vrij.

Nu komen wij ten dank in Uw huis samen,
O Grote Bouwer, handelde ik soms slecht,
Neem hart en have en wil mij niet bescha- (men,
Gedenk de zonden niet van Uwe knecht.

Willem de Merode.

LANDBOUWRUBRIEK

Het Bedrijfskapitaal

door

IR. J. W. BAKKER

De vorige maand maakten we enkele opmerkingen over het kopen van een boerderij. Nu willen we letten op een zeer belangrijke kwestie, welke direct met dat kopen is verbonden, namelijk: hoe voert men eigenlijk de boerderij.

Het gaat met veel dingen gelijk: kopen is in zekere zin bereikbaar, maar dan het gebruiken. Let op de auto's. Kopen is niet het moeilijkste. Maar het kost veel om een auto te rijden en in goede conditie te houden!

Om een idee te hebben wat kapitaal er nodig is voor een boerderij moeten we enkele cijfers ten tonele brengen. Uiteraard zijn de cijfers verschillend voor verschillende soorten bedrijven en voor verschillende landstreken in Canada ook. De verhoudingen zijn in Canada echter overal gelijk. Zo kan ik gerust enkele Ontario gegevens ontlenen aan de economische verslagen van de O.A.C. te Guelph, 1950.

	Land en Gebouwen	Vee	Machines	Veevoeder en Hulpmiddelen
Zuivelbedrijf	$13063	$7932	$5103	$2793
Veebedrijf	16927	9043	5430	3494
Varkenshouderij	14878	7618	4865	3441
Mestveehouderij	12637	8256	4180	3722
Pluimveehouderij	9592	3808	3268	1846
Akkerbouw	22759	3202	5220	2368

Deze gemiddelde cijfers van de bepaalde groepen geven een zeer goede indruk van de verhoudingen. Men kan er uit afleiden, dat het kapitaal, nodig voor het voeren van de boerderij, gewoonlijk hoger is dan dat, nodig voor het kopen. Alleen het akkerbouwbedrijf maakt een uitzondering. Dat is ook een van de redenen, dat veel immigranten beginnen met het vee-loze akkerbouwbedrijf.

Het bedrijfskapitaal moet op de een of andere wijze worden verdiend. Men heeft de keuze uit het verdienen buiten het bedrijf en verdienen in het bedrijf. Verschillende gezinsleden, die uit werken gaan, brengen schoon geld in huis van week tot week. Dat is zeer belangrijk als men pas begonnen is. Het downpayment, de nodige machines en de verhuizing nemen meestal al het contante geld. Het gezin moet tot aan de eerste oogst onderhouden worden. En er moet nog meer geld zijn voor de „diverse" uitgaven, die het bedrijf laten draaien, zoals benzine en zaaizaad.

Het eerste jaar vraagt een zeer zorgvuldige bedrijfsvoering als men in het bedrijf wil blijven. Om genoeg geld te maken valt de keuze veelal op de conserven-gewassen of op melkvee. Het kopen van melkvee heeft iets voor soms, omdat men dan direct melkgeld ontvangt.

Op het ogenblik van het kopen van een boerderij moet ons helder voor de geest staan, dat er nog een groot bedrag meer nodig is. In gewone gevallen kan men via "Farm Improvement Loan" geld bij de bank lenen. Maar het moet er komen na korter of langer tijd en het begin is altijd dat men een deel zelf moet betalen.

Een voorbeeld met enige cijfers moge een indruk geven hoe het gaan kan.

Bedrijf A. 100 acres.

Downpayment	$2500.—
Verhuizing	$ 200.—
Machines, 1e betaling	$ 700.—
Zaaizaad, enz.	$ 300.—
	$3700.—
Het gezin kostte tot aan de oogst	$1000.—

Verschillende gezinsleden gingen uit werken en konden dus de lopende onkosten en gezinsuitgaven dekken. Om te beginnen had men aan contant geld niet meer nodig dan $3200.—, omdat de verhuizingskosten, zaaizaad en benzine uit de wekelijkse inkomsten werden betaald.

Bedrijf B. 100 acres.

Downpayment	$2500.—
Verhuizing	$ 200.—
Machines, 1e betaling	$ 700.—
Melkvee, 1e betaling	$ 600.—
Zaaizaad, enz.	$ 600.—
	$4600.—

Door de aankoop van melkvee kwam er geregeld $40.— - $60.— per week aan melkgeld in. Uit dit gezin ging niemand geregeld buiten het bedrijf werken. Er werden augurken, tomaten en suikerbieten verbouwd. Meer kapitaal om te beginnen geeft deze mogelijkheid.

In een derde geval werden geen dure machines gekocht, doch alleen een paardeninspan en 18 stuks melkvee. Dat maakt in eerste aanschaf niet zoveel verschil, omdat men de paarden en (oude) machines contant moet betalen. Het drukt echter aanzienlijk de schuldenlast.

Het bedrijfskapitaal moet verdiend worden. Op welke wijze moet aan het oordeel van ieder worden overgelaten. Naar ons inzicht verdient het de voorkeur om te proberen buiten het bedrijf geld te verdienen. Is daar geen kans voor, dan op de boerderij werken met speciale gewassen zoals tomaten, inmaakbonen, augurken, koolrapen en dergelijke. Sommigen hebben de kans in melkvee of kippen, andere mogelijkheden zijn er plaatselijk in kalkoenen of pelsdieren.

Een enkel gevaar moge ik nog even vermelden: overkapitalisatie. Men is soms geneigd om te veel geld ergens in te steken. Het is kwalijk te geloven, dat arme immigranten te veel dure machines kopen en toch komt dit voor. Koop niets in de opwelling van een ogenblik, maar overweeg zeer, zeer zorgvuldig of een bepaalde machine U voldoende voordeel kan opleveren. **Verzoek:** Vragenstellers worden verzocht postzegel voor antwoord in te sluiten.

Adres: Ir. J. W. Bakker, R.R. 1, Arva, Ont.

STEUNT ONZE ADVERTEERDERS

Paul De Koekkoek

Van het Kerkelijk erf

Nog meer advies van de hand gewezen

In ons vorig nummer wezen we van de hand de staatsinmenging inzake de geestelijke leiding van ons volk. Ditmaal moeten we een advies afwijzen van een broeder die ons zoekt te leiden naar verbinding met de bekende Nationale Raad van Kerken. De zaak zit zo:-

De laatste maanden wordt een stencildruk blaadje uitgezonden door Mr. W. C. Homburg, Boys School, Shawnigan Lake, B.C. Deze broeder, onlangs uit Nederland aangekomen, sloot zich aan bij onze Chr. Reformed Church. Hij wierp zich van meet af in de stroom van ons kerkelijk leven, en zoekt in zijn schrijven alvast enige richtlijnen voor ons te trekken. Een ervan is, dat we ons moeten aansluiten bij de National Council of Churches, Nationale Raad van Kerken.

Nu, het is altijd verfrissend als iemand aanpakken wil in nieuwe omstandigheden, en wars is van alle smakeloosheid onder de Christenen van zijn tijd, maar als men zo eventjes met de deur in huis komt vallen en ons komt vertellen: „U moet U als kerk bij de (modernistisch georienteerde) Nationale Raad van Kerken aansluiten, dan willen we ook van meet af antwoorden, dat we daar niets van moeten hebben. Omdat ook wij vooruit willen, zullen we niet in onze Oecumenische beweging achteruit moeten treden, want dat zou aansluiten bij die Raad van kerken zijn.

Persoonlijk ben ik niet geneigd op ons kerkelijk erf al het oude stro van de National Council of Churches te helpen overdorsen. Ik volsta met op te merken, dat we ons niet moeten verzwageren met hen die het Woord Gods disputabel willen stellen, die van Christus alles laten maken om Hem zo aller Heer te doen zijn, die de „Super-Church" als ideaal stellen, en van totalitaristische practijken niet vreemd zijn.

Broeder Homburg meent dat genoemde Raad maar een „gespreksgemeenschap is. Nu, wie zou niet willen praten met hen die van het vaste Fondament afgegleden zijn? Maar met hen op een ongelijk fondament bouwen, is iets anders. Die Raad is geen „Avondmaalsgemeenschap", volgens voornoemde broeder. De vraag mag echter gedaan worden of het geen verkapte en onheilige avondmaalsgemeenschap is als men zegt dezelfde Heer te herdenken wanneer men dat doet tegelijkertijd in groepsgemeenschap maar dan met tegenstrijdige geloofsinhoud? Niemand kan toch, vooral in het H. Avondmaal, twee Heren dienen?

Broeder Homburg heeft terecht geconstateerd, dat in onze kerken verschil van opinie is over het practisch beleid in ons oecumenisch streven. Hij mene echter niet dat we ons willen verzwageren met de Raad van zijn jeugdige liefde. Het is waar, onder ons wil de een met de National Association of Evangelicals mee, de ander met de Council of Christian Churches, een derde met een uitsluitend Gereformeerd verband, maar ik meen te mogen handhaven dat ons volk niet naar de National Council of Churches terug wil. Ons volk, door ervaring zowel als door de Schrift geleerd, zal daarvoor niet te vinden zijn.

Deze gevoelens worden niet door ons geuit alsof we eng en sectaristisch zijn, en we geen gemeenschap met andere Christenen willen hebben, en in geen enkel opzicht met hen willen samenwerken, maar wel omdat we alleen met hen op weg willen die staan op de bodem der Schrift, en die daar vinden de Christus die God is, en zo onz Here en Zaligmaker. Als wij samenspreken en samenbinden als Christenen, dan moet het om Hem en in Hem wezen, Die de Christus der Schriften is. En juist dat wordt door gewraakte Raad geloochend of minder belangrijk gesteld.

Broeder Homburg nodigt ons uit lid te worden van het Gereformeerd Studieverband voor Oecumenische Vragen. Zoiets is wel aan te bevelen. Onder ons is men tegenwoordig met die nodige zaak ook bezig. Mannen van goede naam aan beide zijden van de oceaan geven daar gelukkig meer en meer tijd en krachten aan. Zouden er echter onder hen zijn die ons bij de N.C.C., de Nationale Raad van Kerken, wilden brengen, dan zou ons dat niet alleen verwonderen, maar ook bedroeven en ons ernstig protest uitlokken.

Predikanten, uit welke stand?

We lezen in „Kerknieuws" uit Nederland, W. C. F. Scheps, hoofdredacteur, iets over het sociale milieu van de kerk. Het percentage van „intellectuelen", dat tegenwoordig de predikanten levert, gaat op. Dat van de „boeren en middenstand" gaat neer, zowel als dat van de „arbeiders". Dat van laatstgenoemden het meest, en daarop wordt dit commentaar gegeven:

„Een min of meer tragische indruk maakt het cijfer der arbeiders. Terecht merkt prof. Ridderbos op, dat de financiele bezwaren van het studeren door arbeiderszonen thans zeker niet groter zijn geworden dan een paar generaties geleden, toen het verschil in inkomen veel sterker was, te minder nu er heden meer faciliteiten voor een dergelijke studie zijn ontstaan. Er moeten, naar hij zegt, dus hier wel geestelijke factoren mede in het spel zijn.

Het is juist deze geestelijke kant van de zaak, die wij als tragisch menen te mogen kenschetsen. Immers, wie zich een ogenblik verplaatst in het verleden, waarin de grootvaders van de tegenwoordige predikanten arbeiders waren, beseft, welk een geweldig offer het voor die toen ter tijd nog maatschappelijk en economisch in zulk een primitieve positie verkerende mensen betekend moet hebben, hun zoon voor „dominee" te laten opleiden. En welk een geloofsgeestdrift en roepingsbewustzijn er in die zonen zelf moet zijn belichaamd geweest.

Dat niet minder dan 12 pct van het toenmalige predikantencorps uit arbeidersgezinnen gerecruteerd werd, bewijst hoezeer de kerk toenmaals onder het Gereformeerde volk leefde. En men kan in de verlaging van die 12 pct tot 3.7 pct en later tot zelfs 2.6 pct wel moeilijk een ander symptoom ontdekken dan het verdwijnen van deze inderdaad heldhaftige offergezindheid gepaard met een onder de arbeiders zich evenzeer als onder de boeren en middenstanders openbarende devaluatie van het kerkelijk besef. Ook in haar afspiegeling van het milieu van het predikantencorps dreigt de kerk meer en meer een „domineeskerk" te worden."

Zonder ons te wagen aan zulk een standenstatistiek (de sociale structuur ligt hier trouwens zoveel anders), durven we toch constateren, dat onze Chr. Reformed predikantenschaar meest van de „kleine luyden" komt, en dat die juist in Canada (economisch) zeer klein zijn. We hebben Noord van de grenzen vanwege de immigratie wel gelegenheid te betonen, dat er nog geest en leven en toewijding is onder onze jeugdige leerlustigen. Gelukkig zien we al duidelijk voortekenen van die „geloofsgeestdrift en roepingsbewustzijn" die „Kerknieuws" onder het vroegere Gereformeerde volk constateert, en die inderdaad hoogst gewenst is. Menige immigrantenjongen geeft zich aan de opleiding tot de Dienst des Woords en we kunnen niet anders doen dan dit van harte toejuichen.

Een Emigratie Vereniging in Guelph, Ont., opgericht

Maandagavond 17 Augustus 1953 werd er in Guelph een vergadering gehouden met het doel te komen tot het oprichten van een emigratievereniging.

Deze vergadering stond onder leiding van Mr. Jongbloed van Hamilton. We zongen Ps. 121:1 en Mr. Jongbloed ging voor in gebed.

Hij sprak hierna over de groei van onze Chr. Ref. Church Immigration en schilderde ons de moeilijkheden, waarmee we te kampen hebben gehad en nog hebben. Maar ook dat wij in onze moeilijkheden steeds weer onze Vader in de Hemel tot Leidsman hebben.

Ook grote resultaten zijn er geboekt. Veel gemeenten zijn gesticht en zullen, zo God wil, nog gesticht worden.

Hierop volgde een kleine bespreking, waarna werd besloten een emigratievereniging op te richten.

18 personen gaven zich spontaan op als leden van deze vereniging te Guelph.
Uit hun midden werd het volgende bestuur gekozen:

Mr. S. Reitsma, voorzitter; Mr. M. Boonstra, Mr. A. Zwaagstra, Mr. T. Bijlsma en Mr. H. Oosterveld sr. De laatste 4 functies zullen onderling worden verdeeld.

We zongen: 'k Wil U o God mijn dank betalen en Mr. S. Reitsma sloot met dankgebed.

HET BESTUUR

Correspondentie adres:
MR. S. REITSMA, Guelph, Ont.

Air Parcel Post - International

Postmaster General, Alci de Cote announces that effective September 15th 1953, Air Parcels addressed to the following countries will be accepted in the mails for air service from Canada:

Belgium	Sweden
Denmark	Switzerland
France	Australia
Holland	New Zealand
Norway	Japan
Union of So. Africa	Hong Kong

The general regulations as for surface parcel post service to the countries concerned will apply with the exception of insurance service which will not available for air parcels.

It is anticipated that this extension of Air Parcel Post service will prove popular with the mailing public permitting as it does the mailing of parcels at a cost much lower than the air mail letter rates of postage.

For example, a person mailing an Air Parcel addressed to Switzerland will pay postage of $1.25 for the first half pound and 45 cents each additional quarter pound.
Similar substantial reductions in postage rates are offered for air parcels from Canada to the other countries previously mentioned.

This is a continuation of the establishment of Air Parcel Post services to other countries, the first of which was inaugurated to the United Kingdom on 1st July, 1953. More countries will be added from time to time as necessary arrangements are completed.

K.L.M. Royal Dutch Airlines announce that they have received a temporary permit to carry passengers and freight between Montreal and Mexico City, on their flights at present operating between Amsterdam and Mexico. The schedule calls for one flight weekly in each direction, and this service is operated by DC-6B Aircraft.

Toekenning Onderscheidingstekenen aan Ex-Knil Militairen

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken deelt mede:

Door het toenmalige Ministerie voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen werden tal van rechthebbenden, behoord hebbende tot het voormalige Koninklijke Nederlands-Indonesisch Leger, in het bezit gesteld van het Ereteken voor Orde en Vrede, het Oorlogs-Herinneringskruis en/of het zgn. Demobilisatiespeldje.

Sedert 1 Januari jl. behoort de verdere uitreiking van deze onderscheidingstekenen tot de taak van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Aangezien is gebleken, dat tal van toegezonden onderscheidingstekenen tengevolge van adresveranderingen van rechthebbenden hun bestemming niet bereiken, worden allen, die menen op een of meer der genoemde onderscheidingstekenen aanspraak te kunnen maken en deze tot dusverre nog niet mochten ontvangen, uitgenodigd zich uiterlijk voor 1 November te wenden tot het Consulaat der Nederlanden, 159 Bay Street te Toronto, Ont.

Men gelieve te vermelden:

a. Naam en voornamen,
b. Geboortedatum,
c. Legernummer, rang, wapen en onderdeel, waarbij het laatst bij het v.m. KNIL gediend werd,
d. Tegenwoordig adres.

ANNE MULDER

FOR THE YOUNG PEOPLE

"Ye are the Light of the World"

The theme "Ye are the light of the World", used at the Young Women's Convention in Denver was indeed inspirational. The wide realm of its meaning and the personal indication was pointed out in many ways.

I enjoyed every minute from the time we boarded the train in Chicago till we ported there. As a delegate from the Central Ontario League I'll try to give a brief outline of the convention.

The train trip was by no means a small part: meeting girls from different cities, states and profession — discussing societies, work and recreation — seeing old friends and making new ones — singing hymns and choruses — 200 girls travelling in one direction, in one faith, was truly uplifting.

On our arrival in Denver the Colorado girls were on hand and many joined us on an all day tour into the mountains. The grandeur and splendor of the mountains is unexplainable, one feels small and humble before the handiwork of God our Creator.

Prayer service was held in the evening at the Second Church. Several of the Colorado girls led in prayer and devotions which were taken from Matthew 5. After listening and the singing of beautiful musical numbers the meeting was closed by repeating the Benediction in unison.

We were introduced to our hostesses who indeed made us feel at home during the convention days.

Wednesday morning Mrs. Jaarsma, our Federation president, welcomed all. Greetings from the "Calvinist Federation" meeting in Patterson, New Jersey and from our Sister federation in the Netherlands were read.

Rev. M. Ouwinga gave the address. His text "Ye are the light" was taken from the sermon on the mount in Matthew 5.

Jesus statement "Ye are the light" was pointed out to be a very personal and a remarkable statement. Unusual because it was given to poor common men, not scribes and teachers. It was not an insecure statement but positive and apparent to all. In John 8:12 Jesus says "I am the light". We must have personal contact with Christ, united in faith to be light bearers or reflectors of light. Christ in us, with us and involving all our being, mind, heart and will.

We must know the true essence of light to reflect it. Its size, colour, character and value is changeable and only through close contact with Jesus can we keep it shining brightly.

This light must shine naturally, silently, sacrificially and openly. Fighting dimness despite opposition. Increasing light from God's Word, prayer and His church. God grant us more wisdom that "We may be the light of the World".

In the afternoon the board and delegate board met. Mrs. Jaarsma opened with prayer and reading from Ephesions 2. The minutes of the board meeting 1952 were read and approved. New board members were elected: Miss E. Bareman, Miss W. Twight and Miss H. Ostenbrie.

Federation dues were not paid up to date by a number of societies, Canadian included. This problem was discussed and the motion made and supported that each delegate request at the league board meeting for the societies to pay federation dues to the League treasurer and she in turn mail them to the Fed. treasurer.

Canadian societies were discussed and the Federation board expressed a desire to help in some way to assist our girls. It was decided that the secretary would contact several women in Canada to assist in forming societies and giving talks.

The Young Calvinist Youth movement was our next item and no definite stand was taken. Many of the societies were not fully informed and a motion was made to wait with a vote till November. More about this in the October issue of the Young Calvinist.

The Mass Meeting on the eve of Wednesday showed 298 out of state girls, 4 from Winnipeg, Man. Canada, 1 from Central Ontario. I might add that Rev. and Mrs. Bos were present, a pleasant surprise!

Rev. H. Erffmeyer gave the address "Ye are the light of the World" — stressing our place in the world while Rev. M Ouwinga dwelt on the personal aspects.

We cannot be optimistic about this world. It is a dark, wicked world. Its newspapers tell us of: divorce, drunk, graft, greed, gangsters; its darkness socially, economically and religiously; Yet Jesus says "Ye are the Light of this world". Beware of this world — be in it, not of it. It is our battle ground as it was the disciples' and our forefathers'! Be different, transformed and humble. Not with a superior separate attitude, but letting your light shine in it.

Receiving light from Christ being a part of it. Your own salvation is not enough you are "a link in the chain", be mission minded. God through Christ kept His covenant promise to accept us as His children through Christ: We must show fruit of this faith by shining in this world. Consider carefully your location in it — the Lord wants you to serve and shine. The world will see it. They judge Christianity by you. The light was reserved for you. God's purpose will be accomplished by you — go out — go home and shine —, shine day and night.

We were favoured by several musical numbers from a String trio and the combined Denver Church Choirs. We closed with the singing of the Federation song and prayer by Rev. Ouwinga.

Thursday morning the Denver girls gave a panel discussion by a social worker, nurse, business girl and teacher. Each girl stated how she might let her light shine in her profession.

Last but not least was the banquet. Each setting had a small hurricane light with a candle. These candles were lit during the program. One small candle could be seen in the spacious room but altogether the room was aglow. May we let our light shine that others may turn to Christ and see the glory and greatness of our God.

Waardering en Critiek

Dikwijls wordt ons de vraag gesteld hoe of het met de ziekteverzekering gaat. En daar die vraag vrijwel steeds gedaan wordt door leden van die verzekering, zien wij daar een zeker medeleven in. Wat natuurlijk geen verwondering behoeft te wekken. Men betaalt er z'n premie aan, krijgt uitkeringen, hoe zou er geen belangstelling zijn?

Nu, we kunnen betrokkenen gelukkig een bevredigend antwoord geven op hun vragen. Bevredigend in dien zin, dat er vooruitgang is. Financieel komen we er iets gunstiger voor te staan, het ledental groeit.

Naast deze vragen, krijgen we woorden van critiek en waardering te horen. Of juister gezegd: te lezen.

Lid A. schreef ons b.v.: „.......dat de zaak aangaande.......ons goed duidelijk is, maar niet naar genoegen behandeld. ....Wat doen we bij zo'n verzekering."

Lid B. schreef: „Daar we .... binnen enkele dagen gaan verlaten, willen we u **hartelijk danken** voor de steun die we mochten ontvangen uit de verzekering. Moge zij in de toekomst nog zeer velen tot hulp zijn onder de zegen des Heren."

U begrijpt terstond natuurlijk, dat A. „er naast heeft gegrepen" met de uitkeringen, terwijl B. daarentegen „flink getrokken" heeft.

Lees en oordeel. Wij antwoordden A.:

„Dan wat betreft uw opmerking aan het slot van de brief: „Wat doen we bij zo'n verzekering."

U betaalde voor het eerste halfjaar 1953

FEUILLETON

Tussen TWEE Machten

DOOR S. HARRISON

4)

„Dus, als er weer eens een brandje komt, moet ik de boel maar laten opbranden, mijnheer?" Jackson zei het lachend, als in scherts.

„Nu heb ik tenminste nog tien dollar. Als de boel verbrand was, had ik niets gehad".

„Nu, wanneer er een nieuwe fabriek komt, terwijl ik voor de oude een flinke prijs heb gemaakt, krijgt mijn oudste bediende een half jaar extra salaris. Maar denk erom: ik wil geen brandstichting. Het gesprek liep over het voor- en nadeel van een brand, omdat ik je zulk een ongelukkig gezicht zag zetten. Het is echter onze plicht voorzichtig te zijn."

Jackson dacht: „Als er zich weer een ongelukje voordoet, zal ik maar niet al te erg mijn best doen". Hij zei: „Mijnheer wordt vriendelijk bedankt".

Toen Jackson vertrokken was, ging Mr. Stefenson het gesprek nog even na. „Ik heb toch niet teveel gezegd?" vroeg hij zichzelf af. Maar hij stelde zich gauw gerust. Hij had toch uitdrukkelijk iedere poging tot brandstichting verboden?

Dien avond schreef William Stefenson aan de Iowa-brandverzekering-maatschappij, dat hij de verzekerde som van zijn fabrieken wilde verlagen van $200.000 op $160.000. Er was een klein brandje geweest, schade $40.— die ze zeker wel wilden vergoeden. Hij had echter de fabriek opnieuw geschat en gemeend, dat ze bij een eventuele brand toch niet meer dan $160.000 zouden uitbetalen. Waarom dan voor hoger bedrag premie betaald?

Ook vroeg Mr. Stefenson die avond bij enkele maatschappijen inlichtingen aangaande de bedrijfs-verzekering.

Van de „Iowa" kreeg hij bericht terug, dat ze hem adviseerden niet lager te gaan dan $180.000. Ze zouden naar de huidige prijzen toch zeker nog $170.000 uitbetalen. Vorige maand had hun inspecteur nog een kijkje genomen in de fabriek. $10.000 te hoog is in het verband met het op en neer gaan der prijzen niet te veel.

„Prachtig", zei William Stefenson bij het lezen van dit bericht, „$24.— premie uitgespaard, en daarbij de belofte, dat ze bij eventuele brand $170.000 voor mijn boeltje zullen uitbetalen. Het kan niet mooier".

Op zijn aanvraag kwamen verschillende aanbiedingen binnen van bedrijfs-verzekeringsmaatschappijen. De meest solide zocht de heer Stefenson uit. „Een paar dollar premie maakt weinig uit. Het gaat om een royale behandeling. Als er nu wat gebeurd, zijn ook de arbeiders tegen werkeloosheid-risico gedekt". William Stefenson was een goed werkgever, hij had hart voor zijn volk.

Maandenlang gebeurde er niets bijzonders.

Toch leek het wel, alsof in sommige opzichten in de fabriek iets veranderd was.

Roken was steeds streng verboden geweest.

Op een middag echter na de schaft, kwam Jackson de smelterij in met een sigaar in zijn mond. Jackson was zoveel als bedrijfsleider. Onder hem werkten verscheidene jongens. Wee als iemand eens een cigaret meenam naar de werkplaats. Hij werd gedreigd: de volgende maal, als het weer gebeurt, krijg je ontslag. En eenmaal was ook om die reden een jongen ontslagen. Nu had Jackson zelf een sigaar.

Gejoel natuurlijk.

„Jackson, droom je?"

„Old Peter denkt dat hij thuis is".

Jackson had, als tot zichzelf komende gezegd: „Hoe kan ik zo dromen. Ik dacht werkelijk aan heel andere dingen". Hij had dadelijk de sigaar weggedaan. Maar het leek nu toch wel alsof iets van de oude strengheid verloren was.

Als er eens een jongen met een eindje cigaret binnenkwam, zag Jackson het soms niet eens. Of hij bromde wel; maar van ontslag werd niet meer gesproken.

„Hij schaamt zich, dat hijzelf een keer een sigaar in de fabriek heeft meegenomen", dachten de jongens. En ze vonden het best.

Ze wisten niet, hoe Jackson hoopte, dat op die manier per ongeluk eens brand in de fabriek zou ontstaan.

„Een half jaar extra tractement lokte Jackson aan. Hij ging de laatste jaren nogal onder zorgen gebukt. Een jongen had gestudeerd. Deze was nu leraar aan een middelbare school. Dat was dus in orde al had het heel wat gekost. Maar met zijn tweede

$30.— premie en ontving in dat eerste halfjaar een uitkering van $400.—. Een profijt dus van $370.—. Zegge en schrijve: Drie honderd en zeventig dollar. D.w.z. de andere leden met elkaar betaalden voor u die $370.—. En volgens uw schrijven is er nog een geval .... van de maand Mei, dus er komt nog wel wat bij dat bedrag van $370.—. (Inderdaad, er is inmiddels nog meer dan $60.— bij gekomen. T.)

Is u bij nadere overweging niet met ons van gevoelen, dat u ietwat onbillijk bent in uw beoordeling?

Misschien zou dat duidelijker tot u spreken, indien wij de zaak eens omkeerden en u namens de andere leden schreven: „Wat doen we met zo'n lid, waar in een half jaar tijd meer dan $370.— bij moet."

Wat zou er dan echter overblijven van ons motto: „Draagt elkanders lasten?" Niets immers.

Aan de andere kant moet men natuurlijk ook niet zo redeneren: „Wilt u mij helpen mijn last te dragen, goed, maar dan ook de gehele last, zodat er voor mij niets te dragen overblijft."

Daartegenover het geval B., die $85.— premie betaalde en een uitkering kreeg van $77.75. Kunt u zich voorstellen, dat zijn briefje iets prettiger aan deed?

Of het briefje van C., eveneens van de vorige maand: „Jl. Zaterdag uw brief met afrekening ontvangen. Daarvoor onze oprechte dank, voor de grote financiele hulp, welke wij in deze van de verzekering mochten ontvangen."

Het is maar mede-leden, vooral u die in de gelukkige omstandigheid verkeert dat gij geen uitkering behoefdet te ontvangen, dat gij weet hoe andere leden, die minder gelukkig waren, met uw geld geholpen worden. En dat bij deze en gene daarvoor ook nog wel erkentelijkheid gevonden wordt.

In Juli konden b.v. 19 leden met bedragen varierende van een tot tweehonderd dollar, geholpen worden.

In totaal werd gedurende het eerste halfjaar 1953 aan ziekenhuis- en operatiekosten uitgekeerd een bedrag van $35.662.34

Uit ervaring weten wij, dat vele leden dankbaar zijn voor de hulp welke zij middels onze onderlinge ziekteverzekering mochten ontvangen, ook al schreven zij dat niet altijd. Twijfel niet, zelfs iemand als A. weet best wat hij bij onze verzekering doet.

En wanneer komt gij, die nog geen lid zijt, onze gelederen versterken? Eendracht maakt macht! Gij gaat toch niet naar een andere verzekering, waar, hoe mooi de leuzen ook mogen klinken, het maken van winst doel No. 1 is?

Onze verzekering maakt geen winst, zij is een co-operatieve, d.w.z.: wij helpen elkaar.

H. TIESMA

zoon wilde het niet vlotten. Twaalf ambachten dertien ongelukken. Zijn vrouw was zwak, en moest nogal vaak naar de dokter. Een $1200 extra kon hij dus best gebruiken.

Hij zou wel oppassen, iets verkeerds te doen. Alleen zo overdreven voorzichtig hoefde hij toch niet meer te wezen. Daar had niemand wat aan. Daarom ging hij ook niet meer zo erg te keer, als een van de jongens rookte. Waarom zou hij? Gun de jongens een pleziertje!

Officieel bleef roken in de fabriek verboden. Maar het gebeurde nog al eens, dat deze of gene een brandende cigaret in de fabriek meenam en die rustig oprookte. Echter, niemand zag ooit Jackson meer met enig rookgerei. De jongens hielden dan ook de cigaretten altijd nog voor hem weg.

Daardoor kwam juist het ongeluk.

Bent Rutten was met een brandende cigaret in de vetsmelterij gekomen. Hij had stiekum nog een trekje willen doen, maar de cigaret was uit: Jackson was in de andere hoek van de smelterij bezig.

„Een halve cigaret nog. He, even een trekje" dacht Bent. Maar de cigaret was uit.

Bent voelde in zijn zak. Lucifers rammelden. Het mocht niet. Roken mocht niet. En een cigaret aansteken was geheel en al contrabande.

Bill Goaling rookte nog.

Jammer dat zijn cigaret uit was. Als hij dat eindje bewaarde, was er straks niets meer aan.

Zou hij 't wagen? Even aansteken. Jackson was druk bezig. Die zou het vast niet merken.

Bent aarzelde. Hij wist, dat het streng verboden was.

Maar hij kon de lucifer toch meteen uitblazen?

Als je dan ook zo'n lekker peukje cigaret nog hebt, en je ziet een andere jongen roken — kijk, die Bill nam weer een trekje — je kunt het haast niet laten even aan te steken.

Jackson keek de andere kant op.

Even een lucifer gepakt.

Nog aarzelde Bent.

Toen, hij streek hem af, hij trok. En . . . .

„Bent, wat doe jij daar? Ben je gek, een lucifer aansteken? D'r uit!" Jacksons stem klonk bulderend door de ruimte.

Van verbouwereerdheid wierp Bent de lucifer weg. Hoe kon het zo treffen? Juist in een pan gesmolten vet.

Een vlam. Geschreeuw. Brand!

Jackson vloog toe. Hij greep een kuip water en wierp het in de gloeiende massa.

Het brandende vet liep over de pan heen. Op de vloer. Het verspreidde zich overal.

Iedereen haastte zich weg.

Brand! Brand!

Er was geen redden aan.

Grote hoeveelheden vet werden juist verwerkt. De vlammen vonden er een welkom voedsel in.

De brandweer kwam na een kwartier.

Hij kon niet tegen de vuurzee op.

Alles brandde uit.

De oorzaak was spoedig bekend.

Die avond bevatte The Granttown News het volgende bericht:

GROTE BRAND IN STEFENSONS FABRIEKEN

De slachterij en conserven-fabriek tot de grond toe afgebrand

Hedenmiddag is door de onvoorzichtigheid van een jonge arbeider brand uitgebroken in de vetsmelterij van Stefensons export-slagerij. Een jongen wilde een cigaret aansteken, wat streng verboden is. Toen de opzichter het merkte en hem een bestraffing toeriep, wierp hij, in zijn schrik, de brandende lucifer in een vat met kokend vet. Om de ramp volledig te maken, gooide de opzichter water op de brandende massa. Hoe goed ook bedoeld, had dit geen ander gevolg, dan dat het vet uit de pan stroomde en zich als een vuurzee over de grond verspreidde.

Het zal voor onze stadgenoot Stefenson een groot verlies zijn, dat de fabriek, door hem en zijn vader met zoveel zorg opgebouwd, nu een prooi van het vuur is geworden. Juist vorig jaar had de eigenaar het verzekerd bedrag voor de fabriek met $20.000 verlaagd.

De zestig arbeiders staan nu werkeloos.

De jonge Bent Rutten werd ondervraagd.

Maar het bleek wel, dat de jongen, hoe ernstig hem zijn onvoorzichtigheid moest worden aangeschreven, allerminst brandstichting in de zin had. Hij was geheel van streek. Hij riep maar: „Mijn schuld, mijn schuld".

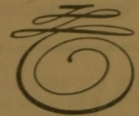
De jury sprak hem dan ook van brandstichting vrij.

(Wordt vervolgd)

Churchmen Assemble at Chatham

Representatives of some 20 Christian Reformed churches throughout southwestern Ontario gathered at the Chatham church, Tweedsmuir Ave., September 15, for a minor assembly. Shown above (from left) are: Adrian Verburg, R.R. 1 Chatham delegate; Rev. Gerard Bouma, Essex, meeting chairman; M. C. Mol, R.R. 1 Northwood, second Chatham delegate; and Rev. Jacob Hoogland, Woodstock, who acted as meeting secretary.

(Chatham Daily News Staff Photo)

CHRISTIAN REFORMED DUTCH IMMIGRATION SOCIETY OF TORONTO

De Christelijke Emigratievereniging van Toronto hield op 31 Augustus jl. een feestavond ter ere van H.K.H. Prinses Wilhelmina. De zaal van het Hungarian House, waar de avond gehouden werd, was geheel gevuld. De belangstellenden werden welkom geheten door de heer Masselink. Speciaal verwelkomd werden Ds. Van Dijk, die als spreker was uitgenodigd, Ds. Van Harmelen en de secretaris van de C.E.C. in Nederland, de heer Abma.

Het zangkoor o.l.v. Mr. de Groot gaf nu blijk van zijn kunnen en bracht enige prachtige nummers ten gehore.

De heer P. van Noort, die een heel mooi gedicht voordroeg, sprak nog even in zijn functie van penningmeester en vroeg de sympathie en medewerking van alle leden ten gunste van de aankomende immigranten.

Hierna sprak Ds. Van Dijk over de band van het Nederlandse volk met God en Vorstenhuis. Spreker wees ons op de plicht die wij als Nederlanders onder elkaar hebben.

Na deze toespraak kwam er een tweetal mondharmonica spelers, begeleid door een guitarist op de planken met wat populaire nummers, welke door de aanwezigen ten zeerste werden gewaardeerd.

De Nederlandse consul, Mr. Ravesloot, arriveerde in de pauze en vertelde dat prinses Wilhelmina een uitstekende gezondheid geniet. Verder vroeg hij stilte voor een gebed aan haar gewijd en daarna werden er twee coupletten van Het Wilhelmus gezongen. Mr. Ravesloot besloot met te zeggen dat het consulaat altijd open staat voor diegenen die in moeilijkheden zijn.

De heer Speelman sprak ook nog een kort woord ten gunste van een Christelijke vakvereniging en deelde mede, dat op 16 September a.s. in de Annettekerk een vergadering zal worden gehouden. Als spreker is uitgenodigd de heer Fuykschot.

Verder werkten mee aan 't succes dezer avond: Jac. v.d. Veen (declamatie), De Guitaarband, Mr. de Groot, die de zaal aan het meezingen bracht, de 11-jarige Simon Treur en de heer K. Kuipers. Aan Mrs. De Groot werden bloemen aangeboden.

Ds. Van Harmelen sloot deze welgeslaagde feestavond met gebed,

K. TEMPELMAN, secr.

P.S. Medegedeeld wordt nog, dat het secretariaat van bovengenoemde vereniging is overgenomen door de heer K. TEMPELMAN, 1745 Lawrence Ave. W., Toronto 15. Tel. CH1-1610 en het penningmeesterschap door de heer P. v. Noort, 28 Dunravendrive, Toronto. Tel. JU 8407.

As One Preacher Sees It

door J. K. VAN BAALEN

Evangelisatie I

Bij J.H. Kok N.V. is dezer dagen een boek verschenen, dat om zijn belangrijkheid, ook voor Amerika en Canada, bredere bespreking verdient. De titel is **Het Evangelie in een Ontkerstende Wereld.** De schrijvers zijn: Professor G. Brillenburg Wurth, hoogleraar in de Evangelisatie en Ds. W.A. Wiersinga, Directeur van het Evangelisatie-centrum. 239 pagina's; prijs f.8.90.

Ik wil dit werk wat breder bespreken, omdat ook onder ons de kwestie van evangelisatie meer en meer op de voorgrond komt te staan; en omdat deze beweging, indien niet op goede grond gebaseerd, dreigt te verzanden van het begin aan.

Om de zaak helder voor ogen te verkrijgen, begin ik met de titels der hoofdstukken aan te geven. Deze zullen in deze recensie hierna worden aangeduid als I, II, enz., terwijl het woord evangelisatie zal worden afgekort als „Ev." Hier zijn de hoofdstukken: I. Wat is Ev.? II. Recht en Roeping tot Ev. III. De Diepste Achtergrond der Ev. IV. Ev. Taak der Kerk. V. De arbeiders in de Ev. VI. Vereisten voor onze Medewerkers. VII. Het Activeren van de Gemeente. VIII. De Mens in zijn Ongeloof. IX. Het Moderne Ongeloof. X. Typen van Ongeloof. XI. De Methode der Ev. XII. De Ev. Prediking. XIII. Woord en Daad der Ev. XIV. Ev. onder de Jeugd. XV. Huisbezoek en Lectuurverspreiding. XVI. Samenkomsten en Kringwerk. Literatuur-Opgave.

Reeds de inleidende hoofdstukken maken een goede indruk. I tot III: De schrijvers hebben principieel bezwaar tegen de **vroegere** (onder ons soms **tegenwoordige)** naam „Inwendige Zending" of „Home Missions". Zij willen niet horen van een tegenstelling tussen „bewaren of vermeerderen", in de zin dat de eerste — schoon logisch voorafgaande — ook in tijd moet voorgaan of meer gewichtig zou zijn. Zij wensen het Christendom **absoluut** te stellen tegenover alle andere godsdiensten, wat „goeds" daarin nog moge schuilen, omdat de openbaring in Christus geheel enig van aard is.

Ev. is eis van het gebod dat wij onze naasten zullen liefhebben als onszelven. De verkondiging van de liefde Gods gaat aan die van de uitverkiezing vooraf: zo bij de Here Jezus; zo bij Paulus; zo dus ook bij ons.

Wat dit werk moeilijk maakt is dat in Nederland (ook hier!) duizenden zo geheel aan kerk en bijbel ontvreemd zijn dat noch doop noch de eenvoudigste bijbelwoorden betekenis voor hen hebben. Toch is daarom de prediking tot zulken niet zending, maar wel evangelisatie. 't Tweede der tien geboden toch legt er nadruk op dat de Here het verbond tot in verre geslachten weer opzoekt. Voorts ligt het motief der Ev. niet alleen in de liefde Gods, doch ook in het recht Gods. „God heeft recht op Zijn schepsel en laat hem dat recht verkondigen, komt hem opvorderen tot Zijn dienst."

Over hfdst. IV behoef ik hier niet te spreken: dat Ev. taak der kerk is, en niet maar een particuliere liefhebberij, daar zijn we 't onder ons wel over eens. Maar als we aan hfdst. V en VI toekomen, vinden we allereerst interessante en rake opmerkingen t.o.v. „de taak der vrouw in de Ev." („Vroeger was men licht geneigd zich tevreden te stellen met algemeenheden in de geest van: de man vertegenwoordigt het hoofd en de vrouw het hart — tegenwoordig is men wel tot de conclusie gekomen dat dergelijke algemeenheden ons weinig verder brengen.") Voor de vereisten voor medewerkers in de arbeid der Ev. komen zowel geestelijke als psychische in aanmerking. En dan doet het goed aan van gereformeerde zijde te horen, dat welbewuste persoonlijke **bekering** (of wedergeboorte) nodig is; dat er een **„passion for souls"** moet zijn, zoals Wesley, Moody, Spurgeon en Lindeboom hadden; zowel als ook **geloof** (niet zelf „persoonlijk buiten de boodschap staan"), **ootmoed**, en **geduld.** Onder de psychische vereisten leze men maar eens wat gezegd wordt van **menselijkheid.** Rake dingen worden gezegd t.o.v. „het activeren van de gemeente", door prediking, catechisatie, huisbezoek.

Hiermede, zou men kunnen zeggen, hebben we het eerste deel van dit boek heel in 't kort doorlopen. In VIII, IX en X gaat het over de objecten der Ev. (**niet „Mission subjects"**, zoals dat onder ons vaak gezegd wordt.)

Die hoofdstukken geven geen bemoedigende kijk op de toenemende afval, zelfs in een zo veel meer gekerstend land dan Amerika en Canada. Maar zij geven goede gezichtspunten t.o.v. het verschil tussen antiek en modern ongeloof, en de noodzakelijkheid de mens in zijn moderne denken beide te respecteren en te verstaan, wil men hem met succes benaderen. Onontwikkelde mensen, die van de verschillende typen van ongeloof geen begrip hebben (**afvalligen, teleurgestelden, Demas-typen, relativisten, religieuze zoekers, indifferenten**), kunnen met dit werk niet veel beginnen.

Hfdst. XI handelt over de Methode der Ev. Tegenover Barth wordt hier gehandhaafd dat er toch wel een aanknopingspunt is in de mens voor het evangelie, die we niet, met Brunner, in het negatieve moeten zoeken, noch ook met Bultman in de vertwijfeling van de mens. De schrijvers zoeken dat aanknopingspunt in de **humaniteit** van de mens, die ze wel willen onderscheiden van **humanisme.** Ze spreken van foutieve, maar ook van goede, wettige **adaptatie.**

XII. De schrijvers hebben niet een hoge opinie van apologetisch preken of spreken; ze denken meer van getuigen: het Christelijk geloof is immers tenslotte toch niet te bewijzen. Zij denken daarentegen veel van het bespreken van historische voorbeelden uit de Schrift, omdat het ongeloof veelal psychologisch van aard is; en wijl aldus de Bijbel als een boek voor onze dagen in het licht treedt. Zij menen dat de waarheid „vertaald" moet worden, niet zozeer in bijbelse termen als wel in de taal die het voorwerp van evangelisatie verstaat en zelf spreekt; doch dit moet geschieden zonder de inhoud der schriftuurlijke waarheden uit te spelen voor wat daartegen strijdt: men spreke naar de Schrift heen, liever dan van de Schrift uit. Voorts schijnen zij meer van persoonlijke gesprekken te verwachten dan van massale prediking; en ze wijzen erop dat „huisbezoek wel door twee broeders of zusters mag geschieden, als het het gewone huisbezoek is. Maar in de gevallen waar het er echt op aan gaat komen, is het toch wel heel belangrijk wanneer het daar tot een tweegesprek kan komen, een ontmoeting in de heel persoonlijke sfeer waarin wij altijd veel meer zeggen en veel meer vragen kunnen dan wanneer er derden bij tegenwoordig zijn."

Om dit eerste artikel niet te lang te maken zal ik t.o.v. de laatste vier hoofdstukken nog beknopter moeten zijn dan ik toch reeds geweest ben tot hiertoe.

XIII. De schrijvers willen niet terug naar de Christelijke philantropie, noch ook naar „the social gospel"; toch willen zij de Ev. niet doen ontaarden in eenzijdig persoonlijke of spiritualistische prediking: de Ev. moet geintegreerd worden met „het geheel van onze Christelijke actie".

XIV spreekt over Zondagsschoolwerk, Jeugdclubs en speciaal Nederlandse toestanden.

XV, Huisbezoekers moeten niet een te groot aantal mensen voor hun rekening hebben zodat ze slechts eenmaal per jaar hun „klanten" kunnen bezoeken. „Op z'n minst e e n avond in de veertien dagen, liefst eens per week." (Dat is dan toch nog al iets! Moeten die bezochten dan ook maar naar „voelen"). Hoe komt men binnen? Hoe begint men het gesprek? Lectuurverspreiding. Nazorg.

XVI. Men wil straatprediking, doch vooral niet alleen met predikanten als sprekers. Zomerkampen; discussie-avonden; weekend-conferenties en zelfs bijzondere kerkdiensten.

Genoeg om aan te duiden dat het werk der Ev. in Nederland in het midden der belangstelling staat. In een volgend artikel enkele op- en aanmerkingen naar aanleiding van dit interessante boek.

CANADIAN SCENE

Grepen uit de Canadese Geschiedenis

DE TWINTIGSTE EEUW

(Canadian Scene) Bij het aanbreken van de twintigste eeuw scheen de zon over Canada vanuit een onbewolkte hemel.

Een verwijderde en plaatselijke oorlog tussen de Engelsen en de Boeren in Zuid Afrika, waaraan slechts een paar Canadezen deelnamen en wat onrust in China en op de Balkan daargelaten, was de wereld in vrede. De handel vloeide onbelemmerd, het zakenleven was goed en de immigranten kwamen in voortdurend grotere getalen het land binnen, vooral naar het zich snel ontwikkelende Canadese Westen.

In 1900 bedroeg de bevolking van Canada vijf en een kwart millioen. Tien jaar later was het zeven en een kwart millioen en tegen 1921 was het bijna negen millioen.

In 1905 kwamen er alleen 75.000 mensen van overzee naar de pas open gelegde Westelijke Provincies. In 1906 waren het er niet minder dan 90.000 en gedurende de vier jaar die aan de Eerste Wereldoorlog voorafgingen nam het Westen 120.000 immigranten per jaar op. De immigratie bereikte zijn hoogtepunt in 1912 en 1913. In die twee jaar kwamen er drievierde millioen nieuwe burgers naar Canada — 400.000 in 1913. Nooit heeft de immigratie naar dit land dat cijfer ook maar enigszins meer benaderd.

De samenstelling van de bevolking veranderde ook. In 1871 was de bevolking bijna geheel Engels of van Franse afkomst. In 1901 was die groep gedaald tot 87 percent van de bevolking. In 1921 was het 82 percent. Bij de volkstelling van 1951 bedroegen Canadezen van Engelse en Franse afkomst slechts 78 percent van de bevolking.

De immigranten uit Europa brachten met zich hun gewoonten en hun cultuur, hun muziek en hun kunsten, hun kerken en hun manieren van huizenbouw en grondbewerking. Zij hielpen bij het delgen van de mijnen en het aanleggen van de spoorwegen; zij ploegden de bodem van de plains en veroverden wereldkampioenschappen met hun tarwe; zij groeven irrigatiekanalen en hielpen bij het bouwen van de krachtstations. Zij werden boeren en arbeiders, fabrieksarbeiders, winkeliers en verkopers; hun zoons en dochters werden juristen, doktoren, tandartsen en beroepsathleten. De New Canadians en de Old Canadians huwden over en weer en hun kinderen groeiden niet op als Polen, Tsjechen, Hollanders, Ieren of Schotten, maar als Canadezen.

Met de groei van de bevolking nam het land nieuwe plichten op zich. Toen Engeland op 4 Augustus 1914 in oorlog geraakte, volgde Canada haar voorbeeld. Gedurende die oorlog bracht Canada een leger van 600.000 man op de been en duizenden anderen dienden bij het luchtwapen of op de vloot. Het aantal Canadese slachtoffers in de Eerste Wereldoorlog was even groot als dat van de Ver. Staten, dat een tienmaal grotere bevolking had.

Na de oorlog zette de groei van het land zich voort, maar nu met een meer gematigde snelheid. Immigratie nam weer toe, maar het bereikte lang niet de omvang van voor de oorlog. Het land ging door een korte economische depressie in 1920 en 1921, hoofdzakelijk het gevolg van de ontwrichting na de oorlog, maar het herstelde zich spoedig en begon weer met een periode van schijnbaar onbeperkte voorspoed.

Dit was een goede tijd, van gemakkelijk rijk worden en bovenal van vrede. Oorlog scheen een ding van het verleden te zijn en men liet de militaire sterkte inschrompelen tot een kleine kern van beroeps- en half beroepssoldaten.

De auto legde het land open, zoals de spoorwegen dat dertig of veertig jaar eerder gedaan hadden. Hoofdwegen en kleinere wegen strekten zich in alle richtingen uit. De steden groeiden samen met voorsteden en een boer kon 25 mijl van de dichtstbijzijnde stad wonen en toch kon hij in een halve morgen heen en weer gaan.

Daarna ging Canada in 1929 een van de donkerste perioden uit zijn geschiedenis binnen.

Binnen het bestek van een paar weken, bijna een paar dagen, stortten de geldmarkten van de wereld ineen. De beurzen van Toronto en Montreal volgden New York's Wall Street, Londen's Threadneedle Street en de Bourse te Parijs in een duizelingwekkende val. De tarwe op de Graanbeurs te Winnipeg aarzelde voor een ogenblik en daarna stortte de prijs omlaag.

Milliarden dollars „winst" in aandelen en obligaties vervloog en duizenden mensen bleven zonder nagenoeg een cent over — want het leek er op, dat in die dagen bijna iedereen in aandelen speculeerde. Zakenlieden, hun vertrouwen geschokt en hun kas ernstig verzwakt, begonnen de moed te verliezen.

De verkoop van verbruiksgoederen daalde. De internationale handel kromp in. De regeringen begonnen te bezuinigen. Salarissen en provisies werden verlaagd.

Intussen zakten de prijzen van de landbouwproducten en de boeren konden de producten van de fabrieken in de steden niet meer kopen. De fabrieksarbeiders verloren hun betrekkingen en konden geen goede prijzen meer betalen voor de landbouwproducten.

Een depressie legde zich over het land.

Immigratie viel terug tot een druppel, want niemand wilde naar een land komen met bijna een millioen werklozen en niemand wilde mensen opnemen waarvoor de staat voedsel en onderdak zou moeten verschaffen.

In het geindustrialiseerde Oosten stonden de arbeiders in rijen voor de soepkeukens; in het Westen ontvingen de boeren 40 cent per bushel voor hun tarwe en terzelfdertijd — want tegenslag trof hen in dubbele mate — zagen zij hun boerderijen tengevolge van de droogte in stofwolken wegwaaien.

In de jaren 1937 en 1938 keerden betere tijden terug en geleidelijk aan begon de economie weer op gang te komen. Maar toen de toestand zich beter liet aanzien, zaaiden een kleine donker kijkende man, Adolf Hitler geheten, en een dik, poserend heer, Benito Mussolini, de drakentanden voor een oorlog in Europa.

De oorlog trof Canada op een vreedzaam en rustig Labor Day weekend, toen de meeste Canadezen hun zomerseizoen aan het afsluiten waren. Canada wachtte tien dagen nadat Engeland de oorlog had verklaard, maar de Canadese strijdkrachten waren in actieve dienst vanaf het moment dat Hitler's legers Polen binnenvielen. Het verloop van tien dagen was een formaliteit — om het Parlement voldoende tijd te geven om bijeen te komen zodat Canada zelf de oorlog kon verklaren als een onafhankelijk land en als bondgenoot van Engeland.

Een millioen Canadezen, waaronder duizenden vrouwen, dienden gedurende de Tweede Wereldoorlog in het Canadese leger, de Royal Canadian Airforce en de Royal Canadian Navy. Canadezen vochten aan de fronten van Ceylon tot IJsland en van Hong Kong tot Holland. Toen het einde van de oorlog in zicht was, was Canada een van de leiders bij het organiseren van de United Nations.

Sinds de oorlog gaat Canada door een andere grote periode van groei, die, in het geval de hachelijke vrede in de wereld zou blijven bestaan waarschijnlijk al de andere periodes in zijn geschiedenis zal overtreffen.

HOUDT ONZE BOSSEN IN STAND

(Canadian Scene) De maanden van April tot October staan in Canada bekend als het brandseizoen. Gedurende deze tijd is er bijna geen dag of nacht dat er niet een of ander deel van onze bossen in lichte laaie staat.

Hoe beginnen deze branden? Een paar door onweer of natuurlijke oorzaken. Maar niet minder dan tachtig percent worden door menselijke achteloosheid veroorzaakt.

Jaarlijks worden er duizenden acres en millioenen dollars aan waardevol hout vernield, omdat iemand er niet aan dacht zijn kampvuur te doven, zijn brandende sigaret uit een auto gooide, of hete as uit zijn pijp op een bospad liet vallen.

Wanneer brand een bos treft, wordt er een waardevol en schoon stuk van Canada, voor zover het oog reikt, in as gelegd. Een mooi meer, eens een geliefde plaats om te vissen, wordt een donker en lelijk watergat, zijn oever gevormd door een lijn van zwarte, bladloze staken. Een dodelijke stilte heerst over het gebied, want al het dierlijk leven vluchtte of verbrandde. Jarenlang zal geen vogel of chipmunk, geen mink of bever, in het verwoeste land een bestaan kunnen vinden.

Misschien is er niets zo afschuwelijk en schrikaanjagend om te zien als een bosbrand en de vernieling die er het gevolg van is, is zo groot, dat een eenvoudig mens bijna niet kan geloven, dat hij alleen verantwoordelijk is voor een dergelijke verschrikkelijke verwoesting.

De waarde van de bossen, die twee millioen vierkante mijl van Canada bedekken, is groter dan van enige andere natuurlijke hulpbron. De producten van Canada's bossen bedragen in totaal meer dan 2½ milliard dollar per jaar. In de gehele wereld is het woord „Canada" een synoniem voor hout en papier.

Om dit geweldige natuurlijke erfdeel in stand te houden behoeft het Canadese volk niet iets moeilijks te doen. Alles wat nodig is, is, dat men op zijn daden let!

Als men in een auto rijdt, moet men er aan denken om zijn sigaret te doven, voordat men hem weggooit. De sigaret kan in het struikgewas langs de weg rollen. Als men een kampvuur achterlaat, gooi dan een paar pannen water er op en schudt de as en houtresten op, zodat men er zeker van is, dat ze niet langer smeulen. Rook niet als men door bossen loopt. Indien men toch wil roken, ga dan zitten en wees er zeker van dat men geen hete as of brandende rest achter laat als men verder gaat. Dergelijke eenvoudige maatregelen en een beetje gezond verstand kan de Canadezen millioenen dollars per jaar besparen.

NIEUWS UIT Nederland

Verzameld door Cornelia van der Vliet

INTERNATIONAAL CONGRES VOOR BIJBELONDERZOEK

Het eerste internationale congres voor Bijbelonderzoek werd een dezer dagen in de Universiteit te Kopenhagen geopend. 175 afgevaardigden, onder andere uit de Scandinavische landen, Duitsland, de Verenigde Staten, Zuid-Afrika, Australie en Israel, werden te Kopenhagen verwacht. Het congres, dat drie dagen duurde, werd gehouden op initiatief van de internationale organisatie van onderzoekers van het Oude Testament, die onder voorzitterschap staat van prof. P. A. H. de Boer, hoogleraar te Leiden. Een andere Nederlandse afgevaardigde is prof. T. H. C. Vriezen, hoogleraar te Groningen.

Het voornaamste onderwerp van bespreking was de oorsprong van de boeken van Mozes.

INMAAK VOOR DE RAMP-SLACHTOFFERS

De afdeling Biesbosch-Werkendam van de Nederlandse bond van Plattelandsvrouwen heeft het plan opgevat, zo veel mogelijk groente en fruit in inmaakflessen in te maken voor gezinnen uit die gedeelten in het rampgebied, waar de grond een zo hoog zoutgehalte heeft, dat de eerste jaren op geen oogst kan worden gerekend. De afdeling behoort zelf tot de getroffenen, maar doordat haar gebied slechts korte tijd onder water heeft gestaan is het zoutgehalte er laag en groeit alles er weer. De afdeling hoopt, dat velen haar voorbeeld zullen volgen.

GEKOELDE LUCHT IN UW AUTO

Weldra zal men in Amerika op een warme dag niet meer met tegenzin in z'n benauwde wagen behoeven te stappen. Het is namelijk mogelijk geworden, om door eenvoudig een knop om te draaien, gekoelde lucht te laten binnenstromen.

De Amerikaanse „luchtkoeler" werkt op dezelfde wijze als een gewone luchtververser bij u thuis. De prijs van zo'n apparaat bedraagt momenteel nog ongeveer 600 dollar. Maar tot nu toe is dit hoge bedrag voor 35.000 autobezitters in de V.S. geen bezwaar geweest.

In 1949 zijn twee kleine fabriekjes met de productie van koelinstallaties voor auto's begonnen. Dit jaar hebben General Motors, Ford en Chrysler voor het eerst luchtkoelers bij hun dure wagens geleverd. En op dit ogenblik kan men uit 18 verschillende merken er reeds acht kiezen die van deze nieuwe vinding voorzien zijn.

Voor het volgend jaar verwacht men, dat elf fabrieken aan de productie zullen deelnemen. General Motors rekent zelfs al op een jaarproductie van 100.000 stuks.

In de Zuidelijke staten van de V.S. kan men bij warm weer nu al dagelijks auto's met stijf gesloten raampjes zien rijden. Er zal echter nog wel enige tijd heengaan voor deze uitvinding in Nederland kan worden toegepast.

GENERAAL GIBSEN BEZOCHT CANADESE BEGRAAFPLAATS

De Canadese brigade-generaal Gibsen heeft onlangs in gezelschap van zijn echtgenote en zijn beide zoons en de burgemeester van Deventer mr. W. H. Bloemers een kort bezoek gebracht aan de Canadese begraafplaats op de Holterberg.

Namens het gemeentebestuur van Holten werd het gezelschap verwelkomd door de burgemeester mr. W. H. Enklaar, waarna door generaal Gibsen en burgemeester Bloemers kransen werden gelegd aan de voet van het monument.

Na afloop van de plechtigheid bood het gemeente-bestuur aan de hoge gasten koffie aan.

◆ In het Italiaanse stadje Roseto Degli Abruzzi hebben ze iets nieuws in schoonheidswedstrijden uitgevonden — een soort tienkamp voor dames.. De deelneemsters moeten niet alleen knap zijn, want dat vinden ze daar al gewoon. Neen. Behalve dat moeten ze kunnen koken, haken, breien, knopen aanzetten en als er tijd over is nog zingen ook. Verder moeten zij echt „goed" zijn in de oorspronkelijke betekenis van dit woord, zo luidt een der aanwijzingen voor de jury. De dames verschijnen in de wijde rokken van het nationale costuum.

PERZISCHE SNORREN

In Teheran dragen tegenwoordig maar heel weinig mensen een snor. In de laatste twee jaar waren grote Stalin-snorren zeer populair bij de leden van de communistische Toedeh-partij.

Daarom werden direct na de omverwerping van de regering-Mossadeq mannen met snorren gearresteerd onder de verdenking lid te zijn van de Toedeh. Zo heeft een hoge politiefunctionaris verteld.

Bijgevolg liet de meerderheid van de manlijke bevolking van Teheran — met inbegrip van de niet-communisten natuurlijk — zich haastig ontsnorren.

„Onze agenten krijgen ook opdracht hun snorren te laten wegscheren", aldus de zegsman.

Maar ook zonder de snorren slaagt de politie er wel in veel van degenen, die gezocht worden in verband met collaboratie met Mossadeq te pakken te krijgen.

Nieuws uit Nederland

(Vervolg)

DE SULTAN EN DE MAAN . . .

Enige weken geleden verspreidde zich op grote schaal een gerucht door de Marokkaanse stad Tanger, inhoudend dat de maan een wonderlijke verandering had ondergaan en dat dit hemellichaam thans de beeltenis te zien gaf van de afgezette Sultan van Marokko en diens zoon.

Het gevolg was, dat duizenden Mohammedanen zich in de nauwe straten van de Arabische wijken verdrongen of op balcons en daken klommen om naar de maan te kijken. Het viel de lichtgelovige Arabische bevolking gemakkelijk het „wonder" te aanvaarden. Tegenstanders van de nieuwe sultan van Marokko trokken hieruit zoveel mogelijk voordeel.

De politie verklaarde dat het maanstaren was begonnen, nadat zich in de winkels in de Arabische wijken van Casablanca het gerucht had verspreid dat de Sultan naar de maan was gevlucht, om aan zijn vijanden te ontkomen. Verbaasde politiemannen verspreidden tenslotte de maanstarers.

Sommige Fransen in Marokko zijn van mening dat het hier een listig protest tegen het afzetten van de Sultan betreft.

Anderen zijn er echter van overtuigd dat vele Marokkanen die aan de voormalige Sultan bijna goddelijke eigenschappen toekenden werkelijk geloven hem in de maan gezien te hebben.

— — — — —

NEDERLANDERS VERSLIJTEN ELK JAAR 10.000.000 PAAR KLOMPEN

Enige tijd geleden, op een Maandag, paradeerden door Apeldoorns drukste winkelstraat zes Zwitsers op . . . klompen. Het was een grappig gezicht deze Zwitserse toeristen, die een Apeldoornse klompenhandelaar een goede dag hadden bezorgd, te zien klossen, hun schoenen om de nek bungelend. De heer W. Koers in Apeldoorn, voorzitter van de Stichting Klompen-Industrie, die beoogt meer belangstelling voor de klomp in het buitenland te wekken, kon bij dit tafereeltje nog een aardig verhaal vertellen.

Jaarlijks, aldus de heer Koers, worden er door Nederlanders 10 millioen paar klompen versleten. Voorlopig kunnen we dus nog wel even — op onze klompen — vooruit, voordat het buitenland ons slaat.

Dank zij het werk van de Stichting Klompen-Industrie neemt de interesse voor de klomp buiten onze grenzen gestadig toe. Dat is eigenlijk goed begonnen met de tentoonstelling „Holland Fair" in Amerika. Deze expositie had tot resultaat, dat nu reeds 250.000 paar klompen naar de Ver. Staten zijn uitgevoerd, voornamelijk kleinere maten. De klomp is voor de Amerikaan echter niet uitsluitend meer souvenir. Vele nog niet naar school gaande jongens en meisjes in de nieuwe wereld dragen reeds klompen.

Maar niet uitsluitend in Amerika wil de stichting de klomp invoeren. Zij probeert ook in andere landen een markt te vinden. Thans wordt er geexposeerd op de St. Eriks Massam te Stockholm en volgend jaar zal er een stand van dit nationale product bij uitnemendheid, de klomp, die reeds in 't jaar 700 werd gedragen, zijn op een tentoonstelling te Sao Paulo in Brazilie. De opzet van de Stichting is aanvankelijk gelukt. Men „trapt" er in het buitenland langzaamaan wel in . . .

HET CHRISTUS-BEELD

In het Vredes-paleis in Den Haag staat een Christus-beeld. Dit beeld was bestemd om in de raadzaal geplaatst te worden, opdat Hij de stille Toehoorder en de aandachtige Toeschouwer zou zijn. Alles wat dus besloten zou worden zou onder het oog van Christus geschieden. Dat was de bedoeling. Doch men plaatste dat Christus-beeld in het trappenhuis. Het staat daar prachtig, zo zegt men. Het komt er veel beter uit dan in de raadzaal, maar tegelijk heeft men Christus uit de raadzalen gebannen. Men kon Hem daar toch niet bij gebruiken als het ging naar het diplomatieke beleid. Het Christus-beeld kreeg dus een geheel verkeerde plaats. Wij zeggen: „dat was niet juist om het zo te plaatsen". Maar, nu eens een vraag: is het eigenlijk niet ook zo bij ons? Ja, wij zouden het misschien anders doen, zo is onze gedachte, maar hoe doen wij het dan met onze gesprekken? Kom, wees eens eerlijk: zou Christus bij ons de stille Toehoorder kunnen zijn en zou Hij onze gesprekken waardig keuren? Of zou Hij de stille en opmerkzame Toeschouwer kunnen zijn bij de daden, die wij doen? Ik geloof van niet. Als onze gesprekken eens openbaar en onze daden eens in het daglicht gesteld werden, ik geloof, dat wij ons allen voor de mensen zouden schamen. Hoe moeten wij ons dan wel niet wegschamen voor God, Die alles ziet en Die ook onze woorden hoort.

Wat zeggen en doen wij veel verkeerde dingen, omdat wij Christus in het trappenhuis gezet hebben. Hij mag niet bij onze gesprekken zijn; onze overwegingen mag Hij niet kennen.

Maar bedenk dat niets voor Hem verborgen is, en dat Hij ons ziet, wanneer wij ons begeven naar plaatsen, waar een Christen niet hoort; maar Hij ziet ons ook, wanneer wij ons buigen voor Hem, knielen voor Hem. Neen, zet Christus niet in het trappenhuis, maar vraag: Heere, kom in mijn hart.

Doeltreffend en goedkoop

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cents per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing.

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

Box 234, Chatham, Ontario

Verloofd:

GE ZANDSTRA
en
ELIZA MOSTERT

26 September 1953.

Weston, Ont.
R.R. 2, New Castle, Ont.

MELLE ZWAAGSTRA
en
JANNEKE DIJKSTRA

hebben de eer U kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking D.V. zal plaats hebben op 3 October 1953 om 2 uur ten huize van en door Rev. C. Spoelhof te Kitchener, Ont.

ELORA, Ont.
Toekomstig adres: Fergus, Ont.

Zaterdag 17 October 1953 D.V. hopen onze geliefde Ouders

JAN TAMMING
en
GEESJE TAMMING-BORK

hunne 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat God hen nog vele jaren voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Strathroy, Rapley St. (Ont.), Canada. Gelegenheid tot feliciteren 's avonds na 7 uur in Howard-Lodge, 58 Front Street.

In volle zekerheid des geloofs behaagde het den Heere tot Zich te nemen, mijn geliefde vrouw en der kinderen zorgzame moeder

GIJSJE DE KONING,
geb. v.d. Mey

in de ouderdom van 55 jaar.

Uit aller naam:
J. DE KONING

5 September 1953.

R.R. 1, Scarboro Junction, Ont.

TE KOOP

Kinderwagen (Vouwwagen), nieuw uit Holland. L. C. DE HAAN, 935-5th Ave. West, Owen Sound, Ont.

GEORGE INIA, formerly Oshawa, Ont. Anyone knowing his present address, please inform J. VanderVliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont. at once. Important.

Nette boerenzoon wil kennismaken met een meisje van 20 - 30 jaar (N.H.). Brieven met foto onder nr. 113 Administratie Calvinist-Contact, Box 234, Chatham, Ont.

Alleenstaand persoon, oud 44 jaar, zoekt

KENNISMAKING

met net meisje of weduwe. Kinderen geen bezwaar. Stuur brieven onder no. 111 administratie Calvinist-Contact, Box 234, Chatham, Ont.

Weduwe met 2 schoolgaande kinderen zoekt

KENNISMAKING

met man of weduwnaar, G.G., leeftijd tot 50 jaar. Brieven onder nummer 112 administratie Calvinist-Contact, Box 234, Chatham, Ont.

AGENTEN GEVRAAGD

Door de Chr. Ref. Church Medical and Hospital Society.
Zij die dit als bijverdienste ter hand willen nemen, gelieven te schrijven aan:
190 HERKIMER ST., HAMILTON, ONT.

VAN DELFT'S BOOKHOUSE

Boeken zijn altijd welkom vrienden. Leesboeken, studieboeken, Bijbels, Psalmboeken, woordenboeken, dagboeken, Zondagsschoolbeloning, kaarten en teksten. Grote verscheidenheid. Voordrachten en samenspraken. Vraagt catalogus.
223 Hess St. Hamilton, Ont.

TE KOOP

Een weinig gebruikte Hollandse damesfiets met reserve binnen- en buitenband. Prijs $25.—, incl. banden en electr. lantaarn. VANDE RIET, 26 Elora Rd., Toronto 9, Ont.

John D. MacKenzie
REALTOR
Boerderijen en plaatselijke bezittingen
Verzekeringen
Leningen
Box 26 — Phone 7-R
Wellington, Ontario

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland—Amerika—Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. Telef. 4641
Trenton, Ont.

Campbell MacKinlay
Real Estate — Insurance
Customs Broker
Strathroy, Phones 139-W, 139-J, Ont.

ZEND EEN DUIDELIJKE COPIE
van het drukwerk dat u nodig hebt naar

THE MERCURY PRESS
124 Queen Street — Chatham, Ontario

Alle handels-drukwerk, Programma's, Verlovingskaarten, Trouwkaarten en Circulaires, Geboortekaarten enz. enz.

Youth Rally!!

district S.W. Ontario

OCTOBER 16, 1953
IN WALLACEBURG

Houdt deze avond vrij en kom naar de

UNITED CHURCH
aan Wellington St. (78 Highway)

We beginnen om 8 uur

Sprekers:
Rev. E. Kooistra van Hamilton.
Rev. H. Numan van Wyoming.

Delegate board meeting om 6.30 uur precies

AGENTEN GEVRAAGD

Waar nog niet vertegenwoordigd, ijverige agenten gevraagd, voor abonnementen en advertenties.

Goede bijverdienste. Flinke provisie.

Schrijf voor informaties naar:

Administratie Calvinist—Contact

Box 234—Chatham, Ontario

SCHRIFTELIJKE LESSEN ENGELS

Het Dutch Institute is verplaatst van Willard, Ohio, naar Pella, Iowa. Vraagt eens proeflessen en inlichtingen over onze cursussen voor Beginners, Gevorderden en Kerktaal. Wij onderwijzen ook uitspraak. Voor enkele dollars krijgt U prachtig studie-materiaal. Schrijf ons een briefje of vul het onderstaande in en zend het op. Het verplicht U tot niets.

— — — — — — — — — — — — — —

Aan: Dutch Institute, 910 Union, Pella, Iowa, U.S.A.

Zend mij vrijblijvend inlichtingen over Uw lessen.

Naam: ....

Adres: ....

Grote verzekeringsmaatschappij zoekt voor een harer agenten een

PRIMA VERTEGENWOORDIGER

voor de auto-brand en inbraakverzekering. Moet in het bezit zijn van auto en woonachtig in Greater Vancouver.

Tevens gevraagd een

BOEKHOUDER

die een opleiding gehad heeft, dat een spoedige inwerking in de Canadese belastingwetgeving mogelijk is.

Brieven te richten onder Nr. 795 van dit blad worden ingewacht met opgave van leeftijd en verrichte bezigheden zowel in Nederland als in Canada en zo mogelijk Canadese referenties.

H.H. ROKERS!!!

RITMEESTER sigaren en DOUWE EGBERTS tabaksartikelen

HIER WACHTTE U NOG OP!!!!!

Geniet thans weer eens echt van uw sigaar. Wij importeren de populaire Ritmeester sigaar in de navolgende soorten:

„Livarde”	20 in doosje $1.40	„Galop”	10 in doosje $1.50
„Junior”	10 in doosje $ .80	„Major”	10 in doosje $1.80
„Regio” (iets fijns)	10 in doosje $ .85	„Gracia” (de grote bolknak)	10 in doosje $2.50
„Chapo”	10 in doosje $1.00	„Illustros” (Corona model)	10 in doosje $2.80
„Chic”	10 in doosje $1.20		

Van de bekende Douwe Egberts tabaksoorten importeren wij:
Echte Friesche Heerenbaai, Lichte en Donkere shag, pruimtabak en doosjes flake cut.

VRAAGT UW LEVERANCIER!!!!

VAN'S IMPORTING CO.

Post Office, Aldershot, Ont. Phone Hamilton 8-3769

WOODEN SHOE CONFECTIONERY

C. Vanden Top

IMPORT — WHOLESALE — RETAIL

1479 Main St. West, Hamilton, Ontario

Heeft voor U de van ouds bekende HOFNAR sigaren, in de navolgende merken en prijzen, per doosje van 10 stuks.

Puck 85c; Parade 90c; Picollo $1.—; Florida $1.25; Splendid $1.25; Renata $1.25; Cardinal $1.50; Permanent $1.50; Week-end $1.80; Astoria $1.80; Ambassador $2.40; Grand National $3.75

VRAAG UW LEVERANCIER OF BESTEL RECHTSTREEKS BIJ ONS

Bij toezending van money-order franco door geheel Canada, anders komen de C.O.D. kosten er bij.

HOFNAR, nooit fijner gerookt!

GROTE UITVERKOOP!!!

Onze voorraad

tegen sterk verlaagde prijzen

MOET worden uitverkocht om de zaak weer op te bouwen.

A. ZIERLER FURNITURE LTD.

171 LOCHIEL STREET, SARNIA, TELEF. DI 5531

Hoe onze familie en vrienden naar Canada kunnen komen

De fieldagenten onzer organisatie zijn steeds op de hoogte met immigratie-regelingen, beide in Nederland en Canada. Het is uw voordeel om zich tot hen te wenden, zij staan gereed om U hierin te helpen.

Hieronder volgt een lijst met namen en adressen van de fieldmen in Canada:

British Columbia:

E. LANINGA, 3676 Imperial Street, South Burnaby, B. C.
A. DE JONG, 1714 Nanaimo Street, New Westminster, B.C.
J. PRINS, Beverly, Alta.

Alberta:

B. NIEBOER, Iron Springs, Alta.
H. A. WIERENGA, 11323—111a Ave., Edmonton, Alta.
H. J. TEN HOVE, Blackfalds, Alta.

Manitoba en Saskatchewan:

TOM POLET, Lot 131, St. Anne's Road, P.O. Genthon, Man.

Ontario:

J. VELLINGA, Box 234, Chatham, Ont.
HAMILTON OFFICE, 279 Bay St. S., Hamilton, Ont.
C. STEENHOF, 31 Crane Ave., Weston, Toronto 15, Ont.
J. VANDER VLIET, 304 Dundas St., W., Trenton, Ont.
L. VANDEN BERG, Box 92 Brockville, Ont.

Quebec:

A. DE JONGE, 3075 Barclay Ave., Apt. 4, Montreal, P. Q.

Nova Scotia, N. Brunswick, P. Edw. Isl.:

H. J. LAM, P.O. Belmont, N.S.

ABONNEERT U OP

„BELLA”

Het modeblad voor dames $3.50
Verschijnt twee maal per maand

„DE SPIEGEL”

Nederlands Christelijk weekblad $6.00

VRAAG GRATIS PROEFNUMMERS

HOLLAND-CANADIAN BOOK CENTER

64 Fourth St. — Chatham, Ontario

H. Vellinga, Manager

MUSELOW BROS LTD.

Chrysler, Plymouth and Fargo Trucks

STRATHROY, ONTARIO

Phone 88

Guaranteed Used Cars

Kerstmis in Holland

De „MAASDAM” en „RIJNDAM” zullen ook dit jaar een speciale kerstvaart maken.

Vertrekdatums:
Maasdam, 25 November v. Halifax
Maasdam, 23 November v. New York
Rijndam, 12 December v. New York

Wij verzorgen ook passage voor de K.L.M. en helpen U met paspoorten en visa's

Kreeft's Travel Bureau

Agency Holland America Line

970 Michigan Ave. Sarnia, Ont.

HAROLD O'BRIEN
Real Estate, Chatham

FOR SALE
200 acre farm in Thedford. Groot stenen huis met 9 kamers, centrale verwarming, electriciteit, telefoon. 1 grote barn 36 x 90, garage, implement shed, kippenhok.

Hier is een goede farm voor slechts $20.000.00, de helft contant.

Telefoneer
ANTHONY VAN DYKE
THEDFORD, Ont. — Telefoon 144

FOR SALE

154 acres pasture farm, good 9 room house, barn, chicken house, garage, near Colborne. $6000.00, easy terms.

For Rent or on Shares

100 acres near Consecon, fully equipped, 15 heads of cattle, International tractor 2 years old, good soil, no hydro. Apply to J. VANDERVLIET, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont.

APARTMENTS

Te Koop: Blok van 3 apartments. Prima woongelegenheid voor 3 gezinnen. Redelijke prijs. In omgeving van Chr. Ref. Church in Guelph. Meerdere huizen te koop in prachtige omgeving. Slechts 12 mijl van Guelph. Indien U een farm of een goed huis wenst te kopen, vraag bij ons om inlichtingen. Wij staan immers altijd voor U klaar en geven U het beste advies.

ART BARTON
Insurance — Real Estate
ELORA, ONT.

Zoudt U belang hebben bij een farm in Guelph, Fergus of Elora? Wij hebben een grote keuze, sommigen aan highways met een melkcontract.. We specialiseren ons in farms.

J. J. McANINGH, Realtor
16 Arnold St. Guelph, Ont. Tel. 850

Heel goede Boerderijen

88 acre farm, 3 mijl van Goderich aan no. 21 Highway, sandy loam land met goede omheining, 1 barn, 2 kippenhokken, 1 well. Het huis heeft 7 kamers, 4 slaapkamers, basement en electriciteit. Prijs $8000.00. Terms.....
70 acre boerderij. Ook bij Goderich, sandy loam land, 1 barn, milkhouse en 1 well. Stenen huis met 10 kamers, 6 slaapkamers en basement.
Prijs $6800.00 — $2500.00 down.
200 acre boerderij, bij Innwood. Zeer goed clay loam land, 165 acre gedraineerd, goede omheining, 35 acre bos en weiland, 2 wells, 1 barn, implement shed, corn crob. Stenen huis met 6 kamers, 3 slaapkamers, electriciteit, 2-delige badkamer, basement en garage. Deep freezer in de prijs inbegrepen. Prijs $22000.00. Betalingsvoorwaarden kunnen geregeld worden.

JAN BOSVELD
REAL ESTATE
153 King St. W. Chatham, Ont.
Phone 1100 (office) or 5073 W (res.)

BARGAIN. — 11 ROOM HOUSE
100 ACRES — $4500.00
70 acres workable, sandy loam, good potato land, large barn, drive shed, $500.00 down payment. Location 7 miles N.E. of Madoc in attractive protestant farming district. Possibility for new settlement. Apply to
J. VANDERVLIET,
304 Dundas St. W. — Trenton, Ont.

Attention Mr. Farmer

Hier is onze nieuwe lijst farm-listings

BLENHEIM
Market Gardeners hier is Uw kans 11 acres A 1 gardening soil te bezitten in de stad Blenheim. In de prijs is inbegrepen een volledige boerderij-uitrusting.
Modern 10 kamer frame huis. Mooi geschilderde gebouwen in goede staat. $3500.00 down payment.

DRESDEN
25 acres — 5 mijl van Dresden, even vanaf 78 Highway, 7 kamer frame huis, 2 kleine barns.
$4300.00 — $2000.00 down.

THAMESVILLE
40 acres — 5 mijl ten N. van Thamesville, bij 21 Highway, goed bewerkbaar sandy loam soil — 6 room frame dwelling. Goede gebouwen. $8500.00

MERLIN
75 acres — Tilbury E., 3 mijl van Merlin — 8 kamer huis, barn, shed, 50 acres gedraineerd. $11.750.00.

CHATHAM
80 acres — Lot 7 Con 10 Raleigh — 7 kamer huis, 2 barns, lots of water, gedeeltelijk gedraineerd. $10.000.00.

HIGHGATE
100 acres, goed clay en sandy loam, goed gedraineerd, 70 acres bewerkbaar land, bos en boomgaard, goed schoon 7 kamer stenen huis, grote metalen barn — 4 mijl van Highgate. $15.500.00.

GEOFFREY VAN RAAY
REAL ESTATE
Geld te leen
voor onroerende goederen
PARKEERPLAATS BIJ KANTOOR
190 Wellington St. W. — Phone 2212
Res. Phone 2818-2
Chatham, Ontario

JOHN KERSAAN
TEL. 2567 BLENHEIM
AGENT VOOR
W. H. Moise, tel. 3336, Blenheim

heeft een grote keuze boerderijen in de County of Kent. — 25 tot 200 acres in verschillende prijzen van $6000.00 tot $35000.00. Als U dit jaar een boerderij wilt kopen, of verkopen, dan zullen we gaarne deze aangelegenheid met U bespreken.

We kunnen ook aanbieden een kledingzaak, general store, bakkerij en goede woonhuizen.

Kom met van Dyke spreken als U een goede boerderij in Lambton wilt kopen

TE KOOP
125 acre, 2½ mijl van Thedford. Modern stenen huis, goede barn en goed land. Prijs $18.000.00, de helft direct te betalen.
100 acre te Parkhill voor $8.500.00. $2.500.00 down. Gebouwen en land in goede staat. Laat dit U niet voorbijgaan.
50 acre te Thedford. Klein huis en barn. Prijs $5.500.00. 1.500.00 of iets minder down.
Twee huizen en lot in Arcona. 1 huis met 1 acre land. Prijs $4.000.00, de helft down.
7 kamer huis aan no. 7 Highway, 2 acre lot, waarop een building staat dat geschikt is voor garage of winkel. Prijs $7.500.00.

ANTHONY VAN DYKE
GROTE KEUZE BOERDERIJEN
PHONE 144 — THEDFORD, ONT.

Gaat U verhuizen wel O.K.
Wij nemen alles voor U mee,
Indien Uw vracht is groot of klein
Dat zal voor ons net eender zijn.

Tevens allerlei vervoer over geheel CANADA.

Vraagt geheel vrijblijvend inlichtingen en prijsopgave bij

W. Nagel en W. Veenstra
536 Arlington Ave. Tel. Russell 1-2950
TORONTO, ONT.

ATTENTIE

W. STEPHEN DENNIE

Real Estate-Broker — Insurance Agency

Wij zijn blij om aan het geachte publiek van St. Catharines en omstreken bekend te maken, dat Mrs. Maria Cornelia Abrahamse verbonden is aan ons kantoor voor het kopen, verkopen van huizen, farms, bouwgrond en het verstrekken van hypotheken.

Telefoneer of schrijf in Engels, zowel als in Hollands aan

Mrs. Maria C. Abrahamse

8 ASHLAND AVE. N. — ST. CATHARINES, ONT. — TEL. MUTUAL 5-5853

News from the Post Office Department

The Post Office Department announces that on the 2nd November, 1953, a new 50c postage stamp will be issued. The stamp will display a subject representing the textile industries of Canada.

The main element of the design will display on the left, a representation of a bobbin from which threads unwind through an old fashioned spinning wheel to appear at the right as folded cloth. The spinning wheel was interposed to emphasize the tradition behind the textile industry.

The stamp design was created by A. L. Pollock, an industrial artist of Toronto. The stamps are being engraved and printed by the Canadian Bank Note Company, Ottawa.

The new postage stamp will be the same size and colour as the current 50c postage stamp, approximately 1½" x 1" and green in colour. The current 50c "Oil Industry" postage stamp which has been in use since 1950 will be replaced by the new issue as stocks of the former become depleted. First day covers prepaid with this new stamp issue will be handled by the Post Office at Ottawa, only, and will be dispatched from this Office on the date of issue, the 2nd November, 1953.

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres:
P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ______________________

Post-adres ______________________

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

....

Abonnements Formulier voor Nederlandse lezers

Naam van persoon in Nederland

....

Adres ....

Naam van persoon die abonnement opgeeft

in Canada ....

Adres ....

Zendt dit formulier met insluiting van 3 dollar naar ons administratie-adres: Box 234, Chatham, Ontario, en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Adres Verandering

NIEUW ADRES
(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ....

....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

Post-adres ....

TEGENWOORDIG ADRES